

Miljøministeriet
Departementet
Att.: Frederikke Marie Pflug
Via e-post: mim@mim.dk
C.c.: frmap@mim.dk

j.nr. 2023-872

29. januar 2024

Vedr.: Høring vedr. revideret udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

Bryggeriforeningen takker for muligheden for at komme med bemærkninger til høringen af bekendtgørelsen.

Indledningsvist bemærkes det, at Bryggeriforeningens tidligere har sendt høringssvar vedr. samme bekendtgørelse.

Det bemærkes endvidere, at udkastet til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage ikke finder anvendelse på emballage, der omfattes af pant- og retursystemet, hvilket Bryggeriforeningen støtter.

Generelle bemærkninger

I relation til det kommende udvidede producentansvar for emballage opfordrer Bryggeriforeningen til, at der ikke pålægges omfattende administrative og økonomiske byrder på små virksomheder. Derudover opfordrer Bryggeriforeningen til, at bryggerierne og tapperierne gives mulighed for at få samlet deres administrative forpligtelse vedrørende rapportering af emballager ét sted i regi af Dansk Retursystem A/S for så vidt angår kasser og genbrugsfustager. Derved vil registrering og rapportering kunne forenkles og være identisk med proceduren for de genpåfyldelige flasker, jf. pantbekendtgørelsens § 105. De omtalte emballager - kasser og genbrugsfustager - indgår i tilknytning til de af pant- og retursystemets omfattede drikkevarer, og bør derfor betragtes som værende i naturlig tilknytning til pant- og retursystemet. Miljøministeriet kan allerede i dag godkende, at Dansk Retursystem kan udføre "naturligt tilknyttede opgaver", jf. pantbekendtgørelsen § 81.

Ministeriet opfordres til at udsende vejledningsmateriale i forbindelse med implementeringen af det udvidede producentansvar for emballage, for derved at gøre det gennemskueligt i forhold til hvem der får producentansvaret i forskellige situationer mv. Bryggeriforeningen henviser til Bryggeriforeningens tidligere fremsendte spørgsmål i forbindelse med høringssvar vedr. samme bekendtgørelse af 13. juni 2023. Det forekommer f.eks. fortsat uklart, om det er fabrikanten af serviceemballage eller fx restauranten, der er producentansvarlig?

Specifikke bemærkninger

Producentdefinition § 2:

Bryggeriforeningen er enig med Landbrug & Fødevarer i, at ministeriet bør følge Rådets udkast til ny emballageforordning i relation til ændring i producentdefinitionen, så det for små virksomheder (mikrovirksomheder) bliver leverandøren af emballagerne, som har indberetningspligten. Dette vil minimere de administrative byrder og samtidig være i overensstemmelse med formålet med lovgivningen

samt den politiske aftale, da det er afgørende, at ansvaret placeres hos de aktører, som har størst indflydelse på emballagens udformning, design mv.

Bryggeriforeningen henviser i den forbindelse til den politiske aftale, som et flertal af Folketingets partier indgik i august 2022 om "udvidet producentansvar for emballage og engangspplastprodukter", hvor det af kapitel 5, 1. afsnit fremgår følgende:

"Aftalepartierne ønsker, at kompleksiteten i administrationen skal begrænses – særligt for producenter af flere producents ansvar, samt producenter med små mængder af emballage. Parterne er enige om, at ansvaret placeres hos dem, der kan gøre en reel miljømæssig forskel."

§ 10, stk. 2.

Ifølge den foreslåede bestemmelse skal genbrugsemballage ikke indberettes senest den 31. marts 2024. Det bør fremgå, at genbrugsemballage, som allerede er på markedet, heller ikke omfattes af indberetningspligten.

§ 10, stk. 3.

Ifølge den foreslåede bestemmelse skal producenter angive det materiale, som emballagen hovedsageligt består af. Det giver formentlig mening i mange tilfælde, hvad emballagen hovedsageligt består af, men der må også forventes mange tvivlstilfælde, og derfor opfordres ministeriet til at uddybe, hvordan erhvervsdrivende skal tilgå denne vurdering af hvad "emballagen hovedsageligt består af". Består en emballage eksempelvis hovedsageligt af plast, hvis indholdet af plast er +50% af den samlede vægt eller volumen?

Tilsyn, § 20.

Bryggeriforeningen opfordrer til, at Miljøstyrelsen løbende gennemfører kampagner og udsender håndhævelses- og informationsbreve. Derudover opfordres der til, for at sikre en vellykket implementering af producentansvaret, at der gennemføres målrettet tilsyn, så udfordringen med free-riders forebygges effektivt lige fra begyndelsen.

Bryggeriforeningen uddyber gerne ovenstående, hvis der måtte være spørgsmål.

Med venlig hilsen

BRYGGERIFORENINGEN

Lea Kholghi Frederiksen
Miljø-, Klima og Bæredygtighedschef

24. januar 2024

SENDT PR MAIL (mim@mim.dk)

Miljøministeriet

Kopi: frmap@mim.dk

SUPPLERENDE HØRINGSSVAR VEDRØRENDE REVIDERET UDKAST TIL BEKENDTGØRELSE OM REGISTRERING OG INDBERETNING AF EMBALLAGE

Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder (herefter Brancheforeningen) skal hermed afgive følgende supplerende høringssvar til revideret udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage.

I Brancheforeningens tidligere indsendte høringssvar til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage, konstaterede Brancheforeningen, at Brancheforeningens medlemmer og kunder ikke er omfattet af bekendtgørelsen. Dette skyldes, at ingen af de uadresserede forsendelser udgør emballage, jf. udkast til bekendtgørelse § 2 og definitionen af emballage i bekendtgørelse om visse krav til emballager § 3.

Eftersom der nemt kan opstå tvivl om forskellen mellem adresserede forsendelser, som kataloger og magasiner, og adresseløse forsendelser havde Brancheforeningen gerne set, at Brancheforeningens bemærkninger i det tidligere indsendte høringssvar var blevet inkluderet i det reviderede udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage.

Eftersom det ikke er tilfældet, vil Brancheforeningen i dette supplerende høringssvar gentage, at Brancheforeningen fortsat kan konstatere, at medlemmerne og deres kunder ikke er omfattet af det reviderede udkast til bekendtgørelse i relation til adresseløse forsendelser.

Ingen af de uadresserede forsendelser udgør fortsat emballage, jf. det reviderede udkast til bekendtgørelse § 2 og definitionen af emballage i bekendtgørelse om visse krav til emballager § 3. De adresseløse forsendelser udgør ikke varer eller råvarer, ligesom de husstandsomdelte adresseløse forsendelser ikke udgør en salgsenhed eller præsenteres på salgssteder.

De uadresserede forsendelser leveres typisk til den enkelte husstand i et papiromslag, som i sig selv er en adresseløs forsendelse (med et eller flere reklamebudskaber).

I bekendtgørelse om visse krav til emballager § 3, nr. 3 er det præciseret at:

"Emballager omfatter kun:

- a) Salgsemballage eller primæremballage, dvs. emballage, der er udformet på en sådan måde, at den på salgsstedet udgør en salgsenhed for den endelige bruger eller forbruger.*

BRANCHEFORENINGEN

AF DANSKE
DISTRIBUTIONSVIRKSOMHEDER

- b) *Multipak eller sekundær emballage, dvs. emballage udformet på en sådan måde, at den på salgsstedet udgør en samling af et vist antal salgsheder, uanset om den sælges som sådan til den endelige bruger eller forbruger, eller om den kun bruges til at fylde hylderne på salgsstedet; den kan fjernes fra varen, uden at dette ændrer varens egenskaber.*
- c) *Transportemballage eller tertiær emballage, dvs. emballage udformet på en sådan måde, at håndtering og transport af et antal salgsheder eller multipak emballager gøres lettere, så skader forårsaget af fysisk håndtering eller transport kan undgås. Transportemballage omfatter ikke vej-, jernbane-, skibs- og luftfragtcontainere."*

De adresseløse forsendelser har ikke karakter af og udgør ikke salgsemballage eller primær emballage, multipak eller sekundær emballage eller transportemballage eller tertiær emballage.

I bekendtgørelse om visse krav til emballager § 3 nr. 3 er der i tredje punktum i det indledende afsnit henvist til de yderligere kriterier, som fremgår af bilag 1, til afgrænsning af hvad der udgør emballager. I bilag 1 er der i afsnit II under "1. Eksempler på kriterium 1": nævnt " a) Konfektæsker, b) Cellofan omkring et cd-omslag, c) Plastomslag til forsendelse af kataloger og magasiner (med indhold), d)..."

Kataloger og magasiner er oftest adresserede forsendelser (fx et katalog fra et rejseselskab hhv. et fagblad). Sådanne omdeles for visse typer kataloger og magasiners vedkommende i et plastomslag (folieret). Yderligere knytter der sig som oftest til magasiner enten en direkte eller en indirekte betaling fra modtageren (enten som betaling for magasinet eller kontingentbetaling til udgiveren – fx en interesseorganisation – af magasinet).

Der anvendes ikke plastomslag (foliering) til adresseløse forsendelser.

Nogle af medlemsvirksomhederne anvender efter aflevering til omdelerne et plasticdækken/en pose for at beskytte bundter af adresseløse forsendelser mod regn inden, bundterne omdeles. Anvendelsen af plasticdækken kan finde sted efter afsluttet transport, og udgør således ikke transportemballage. I det omfang et plasticdækken er anvendt før gennemførelse af transport fra distributionscentral til omdelerne er det et faktum, at dette ikke udgør emballage til håndtering og transport af salgsheder. Det er ligeledes et faktum, at plasticoverdækkenets funktion ikke er at sikre håndtering og transport, men derimod en (efterfølgende) beskyttelse mod regn når aflæsning har fundet sted.

Der anvendes hos nogle medlemmer plasticstrips til at holde bundter sammen. Sådanne strips udgør imidlertid ikke emballage til en salgsheder, idet de adresseløse forsendelser som anført ikke udgør salgsheder.

På baggrund heraf konstaterer Brancheforeningen altså, at medlemmerne og deres kunder fortsat ikke er omfattet af det reviderede udkast til bekendtgørelse i relation til adresseløse forsendelser. I lyset af eksemplet i bekendtgørelsen om visse krav til emballager, bilag 1 nr. 3. finder Brancheforeningen det dog fortsat yderst hensigtsmæssigt, såfremt denne negative afgrænsning også afspejles i lovforarbejderne med henblik på at undgå fremadrettet tvivl.

Med venlig hilsen

Ask Jessen

Adm. direktør, Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder

Til: Miljøstyrelsens Informationscenter (MIC) (info@mst.dk)
Cc: frmap@mim.dk (frmap@mim.dk)
Fra: Keld Høgh (KH@co-industri.dk)
Titel: SV: Høring over revideret udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage (MIM Id nr.:527399)
journalnummer 2023-872
Sendt: 09-01-2024 13:34

CO-industri har følgende bemærkninger til ovennævnte :

1. Genbrugsmaterialer (nævnt i § 2, litra 5 og 11 mærket med gult) defineres alene i bekendtgørelsen om visse krav til emballager og dermed i denne bekendtgørelse ud fra *anvendelsen*, men *ikke* ud hvilke komponenter som indgår ved produktionen og om muligheden for genanvendelse ved fremstilling af fx ny emballage. Dvs at genbrugsmaterialer kan være produceret af alt lige helt nye komponenter til udelukkende genbrugskomponenter. Definitionen bør også forholde sig denne problematik.

2. Det bør tydeliggøres, hvad der i § 10, stk. 3 forstås ved "hovedsagelig". Helst bør ændres til at indberetningspligten gælder for indholdet af materialer af en vis procentsats fx 25. Der savnes en begrundelse for at indskrænke indberetningspligten til kun at omfatte det anførte "hovedsagelig".

Under alle forhold anmodes om at ovennævnte i det mindste indgår i overvejelserne ved en kommende revision.

Det foreslås, at ministeriet selv fremover anfører journalnummer i emnefeltet i stedet for kun et Id nummer, når det nu er så vigtigt – så kommer det automatisk med ved besvar!

Med venlig hilsen
Keld Høgh
Miljøkonsulent

Det er os med overenskomster og faglige fællesskaber

CO-industri

Molestien 7, 3.
2450 København SV
Telefon dir.: +45 33 63 80 27
Telefon: +45 33 63 80 00
KH@co-industri.dk

Databeskyttelse

Vi registrerer personoplysninger i forbindelse med vores sagsbehandling.
Læs hvordan CO-industri behandler personoplysninger [HER](#)

Denne e-mail og eventuelle vedhæftede filer kan indeholde fortrolige oplysninger og er kun beregnet for adressaten.
Hvis du ved en fejl har modtaget e-mailen, beder vi dig venligst slette den og informere os pr. telefon.

Miljøministeriet
Departementet att. Frederikke Marie Pflug
Økonomi via e-mail: mim@mim.dk
C.c.: frmap@mim.dk
J.nr. 2023-872

København den 30. januar 2024

Vedr.: Høringssvar vedrørende registrering og indberetning af emballage

DagSam takker for muligheden for at kunne afgive høringssvar.

DagSam er dagligvarebranchens samarbejdsforum bestående af både Coop, Rema 1000, Dagrofa, LIDL og DSK samt MLDK Mærkevareleverandørerne med repræsentanter fra MLDK's bestyrelse. DagSam repræsenterer således langt størstedelen af dagligvarebranchen i Danmark

DagSam er medstifter af kollektivordningen VANA henviser vi vores bemærkninger til høringssvar fra VANA.

Der er vores vurdering, gennem vores dialog med vores medlemmer, at der i mange virksomheder stadig hersker en vis uklarhed om producentansvaret og der er derfor behov for at der udarbejdes informationsmateriale som kan anvendes bredt i virksomheder omfattet af producentansvaret.

DagSam ønsker ligeledes at understrege, behovet for at der snarest udarbejdes en egentlig vejledning så producenter kan få klarhed over deres forpligtelser, specielt i de tilfælde, hvor der kan være uklarhed, hvad angår producentbegrebet.

Med venlig hilsen

På DagSam's vegne

Niels Jensen, formand for DagSam og direktør i MLDK Mærkevareleverandørerne

Miljøministeriet
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K

mim@mim.dk
CC: nifol@mim.dk

Dato: 30. januar 2024

DANMARKS
BIAVLERFORENING

Fulbyvej 15
4180 Sorø

Telefon 57 86 54 70

Telefontider
man-tor: 9.00-14.00

E-mail dansk@biavl.dk
www.biavl.dk

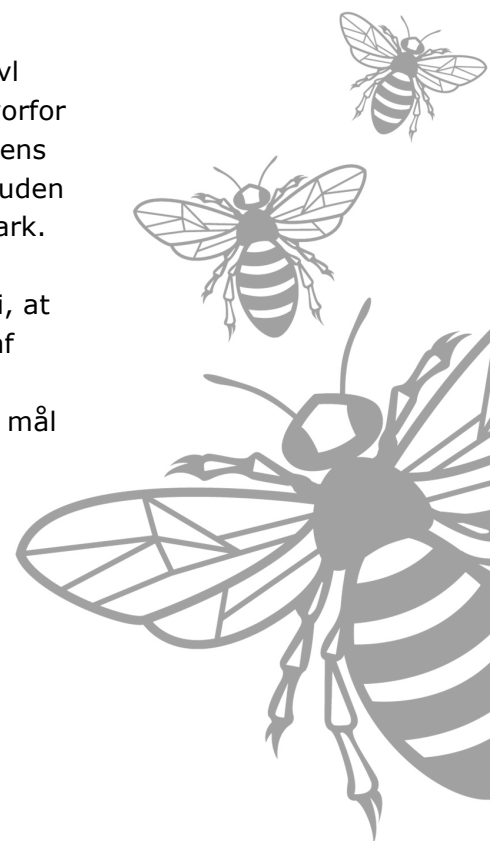
CVR 60997314

Vedr. Høring over revideret udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage, j.nr. nr. 2023 - 872

Med det udsendte forslag vil alle biavlere blive pålagt meget store administrative og økonomiske byrder, selvom de kun producerer og sælger et meget lille antal glas honning. Danmarks Biavlerforening finder at dette er i strid med proportionalitetsprincippet, og det vil medføre at mange biavlere stopper, hvilket vil få afledte konsekvenser for bl.a. bestøvningen. Danmarks Biavlerforening anbefaler på den baggrund af undtage små producenter og lade leverandøren af emballagerne have indberetningspligten.

Idet vi takker for muligheden for at kommentere på ovennævnte høring skal vi hermed udtrykke vores bemærkninger.

I Danmark findes ca. 7000 biavlere og af disse driver 95% deres biavl som hobby, men producerer mere honning end de selv anvender, hvorfor det sælges i butikker og vejboeder i lokalområdet. Jf. Fødevarestyrelsens autorisationsbekendtgørelse må alle biavlere afsætte deres honning uden mængdebegrænsning til detail- og engrosvirksomheder i hele Danmark. Samtidig kan biavlere afsætte deres honning ved stalddørssalg til endelige forbrugere. Denne ordning har blandt andet udgangspunkt i, at biavlernes hold af bier er afgørende for at opretholde bestøvningen af både afgrøder og vilde planter. Med det udsendte forslag elimineres denne ordning, da de økonomiske og administrative byrder ikke står mål med biavlerens udbytte.

De foreslåede bestemmelser i bekendtgørelsen vil pålægge alle biavlere at lade sig registrere og betale kr. 1.000,- til Dansk Producentansvar, hvilket for de fleste biavlere vedkommende langt overstiger den fortjeneste de opnår på honning. Hertil kommer en årlig minimumsafgift, der fjerner deres fortjeneste og/eller øger omkostningerne til deres for samfundets betydningsfulde fritidsinteresse. Dette vil alt andet lige betyde at rigtig mange biavlere vil ophøre med deres biavl.

Vi finder således at følgerne af den udsendte bekendtgørelse er i strid med den hidtidige politik, hvor man har arbejdet for at fremme lokale fødevarer og mikroproducenter. Reglerne om registrering af emballage tager afsæt i et hensyn til klima og miljø, men får i dette tilfælde det direkte modsatte effekt, da antallet af biavlere og deres bifamilier vil blive reduceret, og forbrugerne vil overgå fra lokal produceret honning til honning importeret fra oversøiske lande.

Med udgangspunkt i ovenstående anbefaler Danmarks Biavlerforening at der foretages en ændring i producentdefinitionen, så de små virksomheder (såkaldte mikrovirksomheder) friholdes for indberetningspligten og at denne i stedet pålægges leverandøren af emballagerne. Det vil således være leverandøren af honningglas, der skal sikre indberetning. Dette i tråd med den allerede foreslåede løsning for serviceemballage til eksempelvis caféer, hvor leverandøren har ansvaret for indberetning.

Danmarks Biavlerforening stiller sig naturligvis altid til rådighed for yderligere information i sagen.

Med venlig hilsen

Torben Strømgaard Hansen
Formand

mim@mim.dk; frmap@mim.dk
Miljøministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K
Journalnummer – 2023-872

Den 30. januar 2024

Dansk Erhvervs hørings svar til den reviderede bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

Generelle bemærkninger

Vejledning og fortolkning

For at gøre de cirka 41.000 omfattede virksomheder opmærksom på producentansvarssystemet og de medfølgende forpligtigelser, vil det kræve en betydelig informationskampagne. Der er også en stor opgave i at afklare hvilke virksomheder der er omfattet af producentansvaret og dertil hvilke emballager der er omfattet. Det er positivt, hvis den opdaterede producentdefinition harmoniseres gennem Emballageforordningen, men det eliminerer ikke behovet for hjælp til fortolkning. Derfor opfordrer Dansk Erhverv kraftigt til, at en vejledende indsats til fortolkningen af reglerne fremskyndes. Dette vil være særligt vigtigt ift. producentdefinitionen, reglerne om egenkontrol, indberetning som koncernvirksomhed og reglerne vedrørende tilsyn. Det er vigtigt at informationskampagnen igangsættes inden sommer, så kampagnen får effekt inden fristen for indberetningen til DPA.

Specifikke bemærkninger

§ 2

Definitionerne af distributør, fabrikant og importør peger på både emballage og påfyldt emballage. Af definitionerne fremgår der kun én definition for emballage. Det er derfor uklart hvad forskellen er på *emballage* og *påfyldt emballage*. Hvis teksten fastholdes, bør det af definitionerne fremgå, hvad forskellen er, her er det særligt relevant at fastslå, hvad der er emballage, som ikke er påfyldt. Det er en ny betegnelse, som ikke tidligere har været anvendt, og det er uklart, hvad det dækker.

Der hvor det bliver særligt relevant, er i forhold til punkt 11d, som er en del af definitionen for en producent. Her fremgår det, at hvis virksomheden ”er etableret i en anden EU-medlemsstat eller i et tredjeland og via fjernsalg første gang tilgængelige emballage eller påfyldt emballage direkte til slutbrugeren i Danmark” så bliver man producent. Det er uklart, hvad der kan være emballage, uden det er påfyldt. Vi ser det som problematisk, at en virksomhed kan blive producentansvarlig for emballage, der ikke er påfyldt, kan det betyde, at en virksomhed bliver ansvarlig for

papkasser, plastikposer og andet? Det bør afgrænses, hvilke type emballage man kan blive producentansvarlig for, uden at det er påfyldt.

På høringsmødet var det vores forståelse, at § 2 punkt 11d alene er relevant, når emballagen bliver til affald ved den første modtager. Her har vi igen svært ved at se, hvordan emballage der ikke er påfyldt, bliver til affald ved første modtager i Danmark. Der kan selvfølgelig være tale om fejlkøb, men det kan der også, hvis man køber fra en dansk leverandør, men her er det vores forståelse, at det aldrig vil blive omfattet, da det ikke fremgår af § 2 11a, 11b og 11c.

Hvis begrundelsen for at medtage både *emballage* og *påfyldt emballage* er for at sikre, at drikkevarebeholdere og drikkebæger der er engangsplastprodukter er omfattet, så mener vi ikke, det er tilfældet. *Tilgængelig* fremgår ikke af §11 punkt a, så her må det være forståelsen, at drikkevarebeholdere og drikkebæger der er engangsplastprodukter er omfattet af *påfyldt emballage*.

Dansk Erhverv opfordrer Miljøministeriet til at producentdefinitionen harmoniseres yderligere, og i så vid udstrækning som muligt, med den kommende emballageforordning. Dette kan evt. ske inden udstedelse af bekendtgørelsen, hvis forordningen færdigforhandles inden.

Dansk Erhverv opfordrer også til, at miljøministeriet inkluderer undtagelsen til producentansvaret fra Emballageforordningens artikel 3, stk. 9, for mikrovirksomheder der sætter emballage på markedet under eget navn eller mærke:

“In case of transport packaging, reusable packaging, primary production packaging or service packaging, if the natural or legal person which has the packaging designed or manufactured under its own name or trademark falls under the definition of micro-enterprise in accordance with Commission Recommendation 2003/361/EC as publicly available on [OP: Please insert the date = the date of entry into force of this Regulation], and the provider of the packaging is located in the same Member State, then the provider of the packaging shall be considered the manufacturer.”

§ 2 stk. 5

I forhold til definitionen for fabrikant, så bliver man også fabrikant, hvis man *forestår designet af emballagen*. Vi anerkender intentionen med beskrivelsen og støtter op om den. Dog er der behov for en nærmere beskrivelse af, hvad *forestår designet* betyder. Med den nuværende formulering er der meget stort råderum for fortolkning. Det er især vigtigt at afklare ift. udformningen af private-label produkter med dertilhørende emballage, hvor der kan være forskel på påvirkningsgraden af designet af emballagen.

§ 2 stk. 11

Der henvises til *fjernsalg, som defineret i art 2. nr. 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forbrugerrettigheder*. Direktivet omfatter, som vi forstår det, *aftaler indgået mellem forbruger og erhvervsdrivende*. Hvis det skal tolkes sådan, at erhverv også skal ses som slutbruger, under *fjernsalg til slutbrugeren*, så er der behov for en præcisering med eksempler i vejledningen.

§ 2 stk. 11d

På baggrund af definitionen for fjernsalg, er det nu vores forståelse, at en udenlandsk virksomhed får producentansvaret for den emballage, der bliver til affald ved den første modtager, også når der er tale om erhvervsvirksomheder. Det mener vi skaber flere udfordringer.

For det første udvider det antallet af virksomheder, der bliver producentansvarlige, og det kan være ekstremt svært at føre tilsyn med udenlandske virksomheder. For det andet skaber det uklarhed i forhold til, hvilken emballage der bliver til affald i første led, og hvilken emballage der sendes med videre til næste led, hvor det ikke vil være den udenlandske virksomhed, der er producentansvarlig. For det tredje øger det risikoen for freeriders, da det er svære at føre tilsyn og håndhæve overfor udenlandske virksomheder.

Fastholdes denne forståelse er der behov for et betydeligt skærpet tilsyn med udenlandske virksomheder. Det har tidligere været vores forståelse, at det var virksomheder, der fik produkterne til Danmark, der blev producentansvarlig for emballagen (vi har tidligere omtalt det som importøren, men det er nu defineret som en distributør).

§2, stk. 13

Under definitionen af serviceemballage fremgår det, at det er emballage ”*der er udformet og beregnet til at blive påfyldt på stedet for salget til slutbrugeren*”. Der er behov for vejledning ift. denne definition, så det bliver tydeligt, om det inkluderer al emballagen, der bruges til påfyldning til slutbruger. Ligeledes kan der opstå tvivl om serviceemballage når der er tale om onlinesalg, da stedet for salg kan tolkes forskelligt.

§ 10 stk. 3

Her fremgår det, at *hvis en emballage består af flere materialer indberettes for det materiale, som emballagen hovedsageligt består af*. Her opfordrer Dansk Erhverv til at det præciseres hvad der menes med hovedsageligt. Det kan fx være på baggrund af vægt.

§12 stk. 2

Der henvises til, at egenkontrollen skal ske minimum én gang årligt. Samtidig henvises der til §10, hvor der alene står, at man skal indberette data for 2024. Det har givet anledning til flere spørgsmål. Det kan overvejes at slette henvisning til én gang årligt og først indsætte det igen ved revisionen, hvor det vil fremgå, at man skal indberette data årligt.

§ 5 og bilag 1

Det bør præciseres, hvem der er producenten i en koncernstruktur, hvor der sælges produkter fra en række underliggende virksomheder med selvstændige cvr-numre. For at gøre registrering, indberetning, og informationsvedligeholdelse administrerbar, bør det muliggøres at håndtere dette på koncernniveau, så man derved undgår store administrative omkostninger. Fx virksomheder, som på franchise-basis består af en række selvstændige butikker, og hvor det er smartest, at den enkelte butik ikke administrere producentansvarsforpligtigelser, da indkøb og administration håndteres på koncernniveau.

Dansk Erhverv henviser i øvrigt til VANAs høringssvar til bekendtgørelsen.

Med venlig hilsen

Andreas Hastrup Clemmensen
Chefkonsulent

Marianne Ladekarl Thygesen
Chefkonsulent

Miljøministeriet
Departementet
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K

Høje-Taastrup 31.01.2024

Høringsvar vedr. bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage, journalnummer 2023-872

Dansk Retursystem blev af Miljøministeriet inviteret til at deltage i et høringssmøde om bekendtgørelsesudkastet den 19. januar 2024, og i naturlig forlængelse heraf fremsendes hermed input til det foreliggende udkast.

Det følger af §10, at indberetningen af emballager er knyttet til det materiale, de hovedsageligt består af. Det fremgår imidlertid ikke, hvornår et materiale udgør hovedbestanddelen, herunder hvorvidt det defineres ud fra et volumenbaseret eller vægtmæssigt kriterie. Desuden er det ikke klart, om sekundære materialeenheder skal indgå i den samlede vægtopgørelse.

For at understøtte producenter og importører i deres tilmelding af emballager anbefaler Dansk Retursystem derfor, at der i tillæg til bekendtgørelsen udarbejdes en vejledning i, hvordan emballagers hovedbestanddel defineres og opgøres, samt hvorvidt det er materialets hovedbestanddel eller alle materialedele, der skal indgå i vægtopgørelsen.

Der henvises i § 2, stk. 1, nr. 3 og § 2, stk. 1, nr. 10 til bekendtgørelse om forbud mod markedsføring af visse engangsplastprodukter m.v. og om mærkning af visse andre engangsplastprodukter. For at undgå tvivl om hvad der præcist henvises til, foreslås det, at de eller det respektive bekendtgørelsesnummer nævnes.

Med venlig hilsen

Heidi Schütt Larsen
Direktør for Cirkulær Økonomi

Miljøministeriet
Att.: Frederikke Marie Pflug
Sendt som e-mail til: mim@mim.dk

Kopi til: frmap@mim.dk

DI høringsvar vedr. revideret udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

DI takker for muligheden for at afgive høringsvar til det reviderede udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage.

Det kommende producentansvarssystem pålægger virksomhederne en række nye opgaver og indberetningsforpligtelser foruden det økonomiske ansvar. Derfor er det centralt, at de lovgivningsmæssige rammer er krystalklare og kommer på plads hurtigst muligt, så der er tid til at omstille sig. Selvom ikrafttrædelsen er udskudt, er tidsplanen stadig stram, og der udestår endnu mange detaljer om rammerne for systemet og virksomhedernes forpligtigelser.

Behov for kommunikation målrettet producenter

For at gøre de cirka 41.000 omfattede virksomheder opmærksom på de nye krav og medfølgende forpligtigelser, vil det kræve en betydelig informationsindsats. Derfor opfordrer DI kraftigt til, at Miljøministeriet igangsætter dette så hurtigt som muligt, for at sikre, at man når ud til alle relevante danske virksomheder.

Det kan undre, at Miljøministeriet endnu ikke er påbegyndt informationsindsats målrettet virksomhederne. Det er afgørende, at så mange som muligt har kendskab til de kommende regler, for at sikre systemets effektivitet herunder, 1) at den efterfølgende tildeling til kollektivordningerne bliver så retvisende som muligt, 2) at ingen virksomheder uforvarende kommer til at overse registreringsdeadline og 3) endelig for at minimere antallet af *free-riders*. DI bidrager gerne med input til informationskampagnen. DI har allerede selv ad flere omgange aktivt rakt ud til vores medlemmer for at gøre dem opmærksom på de kommende forpligtigelser, og hvordan de bedst gør sig klar.

Herudover anbefaler DI, at Miljøministeriet før 1. april 2024 supplerer bekendtgørelsen med en vejledning med konkrete eksempler, som skal gøre det let forståeligt, hvem der får producentansvaret i forskellige situationer, samt hvorledes der skal rapporteres, og hvad der forventes af den

nævnte egenkontrol. Det var glædeligt at se de tegnede eksempler fra Miljøstyrelsen på høringsmødet den 19. januar. Dem skal vi have ud til virksomhederne hurtigst muligt. Jo flere eksempler på forskellige situationer, jo bedre.

Producentdefinition og hvem der får ansvaret

Jf. ordlyden i direktivet og den politiske aftale er det vigtigt, at den aktør, der giver anledning til tilgængeliggørelsen af et emballeret produkt på markedet, får ansvaret. En emballages rejse er ofte kompliceret, og den passerer gennem mange aktørers hænder inden den ender hos slutbrugeren. For DI er det centralt, at producentdefinitionen entydigt klarlægger, hvilken aktør i en given emballages rejse, der bliver producentansvarspligtig. Samtidig skal det gerne være helt tydeligt, at der kun er én i værdikæden, der har ansvaret.

DI finder det positivt, at man har valgt at lægge producentdefinitionen op ad den kommende EU-regulering på området. Emballageforordningen vil på sigt harmonisere regler og definitioner på tværs af EU, så en udformning, der lægger sig på ad denne, kan lette omstillingen for virksomhederne til et EU-harmoniseret retsgrundlag.

DI finder, at opdelingen af aktører i hhv. fabrikant, importør og distributør i producentdefinitionen bedre indkapsler de forskelligartede situationer, hvorved emballage bliver tilgængeliggjort i Danmark.

I § 2 (11) er det positivt, at der nu er defineret fire kategorier litra a-d., der i mindre omfang overlapper, som det var tilfældet med det originale udkast.

Begrebet "tilgængeliggøres" dækker umiddelbart fint ift. de forskellige måder emballageaffald forekommer i Danmark. DI ser dog en risiko for, at begrebet rammer flere virksomheder end hensigten. En potentiel konsekvens af bekendtgørelsens formulering vil være, at alle virksomheder, der sender bare et enkelt brev eller pakke, vil blive omfattet af registreringsforpligtigelserne. DI ser derfor en risiko for, at alle virksomheder i Danmark pludselig bliver omfattet, hvilket ikke har været hensigten, og det vil betyde, at signifikante administrative byrder pålægges alle virksomheder uden reel miljøeffekt. DI anbefaler, at man overvejer at implementere de undtagelser der allerede findes i forslaget til emballageforordningen gældende for mikro-virksomheder. Når emballageforordningen træder i kraft, vil de undtagelser under alle omstændigheder skulle indskrives i de danske regler.

DI opfordrer til, at det tydeliggøres, hvad ministeriet lægger i ordet *design* og *får designet* samt *forestår designet*. Det kan evt. ske i følgende vejledningsmateriale.

Behov for mere klarhed om forpligtigelse

DI bakker op om hensigten i den politiske aftale, hvor det er private label-indehavere, der bliver producentansvarspligtige, som DI også tolker er hensigten med fabrikantdefinitionen i § 2 (5). DI

opfordrer ministeriet til at efterprøve, om den foreslåede definition virker efter den politiske hensigt, på konkrete private label-indehavere og producent-samarbejdsaftaler.

Licens: For virksomheder, der producerer på licens, fremgår det ikke tydeligt af høringsudkastet, hvem der får ansvaret. Det at producere på licens er en gængs forretningskonstruktion, og der bør i vejledningsmaterialet udvikles eksempel på, hvem der får producentansvaret i de situationer – den der har varemærket (og forestår design af emballage), eller den der producerer og emballerer samt tilgængeliggør på det danske marked (det vil ofte være den, der producerer på licens, som ved hvor meget emballage, der er sat på markedet). Det vigtige er her, at definitionen i bekendtgørelsen/vejledningsmaterialet entydigt viser, hvem der får ansvaret.

Franchises: For virksomheder der driver franchises, fremgår det heller ikke tydeligt af høringsudkastet, hvem der får ansvaret.

Breve og pakker: Hvem får producentansvaret for breve og pakker købt i løsvægt af forbrugere?

Genbrugsemballage: For genbrugsemballage er det nu defineret, at enhver fabrikant, importør eller distributør, der første gang tilgængeliggør genbrugsemballage på det danske marked, får producentansvaret. Men det er DI's forståelse, ud fra dialogen med Miljøministeriet, at før genbrugsemballage kan registreres i producentregistret som sådan, så skal producenten have anmeldt et genbrugssystem til Miljøstyrelsen. Således vil det være den systemansvarlige (altså den, der sætter genbrug af emballage i system), der tager producentansvaret og kan registrere emballager som genbrugsemballage. En emballage er ikke genbrugsemballage medmindre, at det sikres, at emballagen bliver genbrugt. Denne del kan vi ikke læse ud af nærværende bekendtgørelse. Det kan skyldes, at ministeriet planlægger det i en senere revision af bekendtgørelsen, men det skaber uklarhed for nuværende, at det ikke fremgår.

Import: Hvis en dansk virksomhed, A, køber et emballeret produkt fra en anden virksomhed, B, (som er etableret i Danmark, men har fabrikker i EU/internationalt), hvor varen bliver sendt fra virksomhed B's udenlandske filial/fabrik, hvem får da producentansvaret? Virksomhed A som importør (her følger ansvaret den fysiske leverance) eller virksomhed B (her følger ansvaret varenavn)?

På en række af de ovenstående områder, kan det være nødvendigt, at det i bekendtgørelsen præciseres, at der kan indgås aftale om overdragelse af producentansvaret.

Indberetning

Det er afgørende, at indberetningssituationen tager afsæt i brugeren (producenten), så det er let at opgive korrekte data.

Det bør præciseres, hvem der er producenten i en koncernstruktur, hvor der sælges produkter fra en række underliggende virksomheder med selvstændige cvr-numre. For at lette indberetningen administrativt, bør det gøres muligt at indberette på koncernniveau.

DI er opmærksom på, at der skal bruges data om de emballagemængder, der ender i restaffald eller farligt affald rundt omkring i kommunerne, men frygter at der vil komme mange fejl i indberetningerne, hvis producenterne bedes indrapportere i hvilken affaldsspand deres emballage ender i. Producenterne kender deres emballage og dets materialesammensætning, men ikke hvordan de faktisk sorteres som affald i sidste ende. Særligt er det en problematisk øvelse i forbindelse med rapportering om de emballager, der ifølge den nationale sorteringsvejledning anvises til restaffald (chips og kaffeposer). Her har flere og flere virksomheder designet emballagen, så det kan genanvendes sammen med plastaffald. Det skal være muligt i disse tilfælde at registrere, at emballagen ender som plast og ikke som restaffald ellers fjernes incitamentet til at designe til genanvendelse for disse producenter. DI opfordrer til, at rapporteringssituationen tænkes igennem ud fra et brugersperspektiv, og at der følger klar vejledning med i forbindelse med rapporteringen.

DI noterer, at registreringen af genbrugsemballager først følger senere, og derfor at genbrugsemballage ikke tæller med ift. bagatelgrænsen på de 8 ton årligt. Det står dog ikke klart om det også vil være tilfældet, når producentansvaret træder i kraft? Hvis genbrugsemballager som f.eks. europaller og metalfustager fremadrettet vil indgå i opgørelsen af de 8 ton, så vil en del flere virksomheder end først antaget nok skulle rapportere på de miljøgraderede kriterier, da enkeltstyksvægten er meget høj for disse emballagetyper. DI opfordrer til, at dette gøres klart.

Det fremgår af bekendtgørelsen, at en emballage, der består af flere materialer, skal indberettes for det materiale, som emballagen hovedsageligt består af. Det bør dog præciseres i en vejledning, hvordan producenterne skal tolke *hovedsageligt*, herunder om det er på vægt eller visuelt. Derudover bør det præciseres, hvordan der skal indberettes, hvis komponenterne kan adskilles, f.eks. låg og syltetøjsglas. Endeligt bør det præciseres, om det er den samlede vægt producenterne skal indberette, når emballagen består af flere materialer.

Det fremgår af bekendtgørelsen, at producenterne kan vælge kollektivordning for hver materiale-type. Det giver mening, at man på den måde kan vælge f.eks. at være individuel producent for nogle emballagetyper, men ønske kollektivordning for andre. Men det kan være problematisk, hvis der kan vælges forskellige kollektive ordninger for forskellige materialer. DI foreslår, at producenter kun kan vælge én kollektivordning til håndtering af deres emballager.

Dansk Producentansvars afgørelser

Der er ikke indskrevet en sagsbehandlingstid for Dansk Producentansvars afgørelser. DI opfordrer til, at dette indskrives, så det bliver tydeligt for producenterne, hvornår de kan forvente svar på en anmodning.

DI står naturligvis til rådighed for spørgsmål til høringssvaret, og bidrager gerne til det fortsatte arbejde med implementeringen.

Med venlig hilsen

Jacob Gullak Andersen og Iben Kinch Sohn
Miljøpolitik & Cirkulær Økonomi, DI

Att mim@mim.dk
Kopi til frmap@mim.dk
Journalnummer 2023-872

Danneskiold-Samsøes Allé 9
1434 København K

CVR DK 17704117

31. januar 2024

DLPI's kommentarer til det reviderede udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

DAKOFO repræsenterer den samlede korn- og foderstofsektor i Danmark, herunder også en lang række af specialfoder og ingrediensvirksomheder, samt internationale handelshuse indenfor korn- og foderbranchen med hovedsæde i Danmark.

Dansk Planteværn repræsenterer ligeledes planteværnsindustrien i Danmark. Hvor Dansk Planteværn varetager interesserne for virksomheder indenfor branchen.

DAKOFO har på vegne af branchen, i et samarbejde med Arla-foods og Dansk Planteværn, etableret en ny organisation, DLPI "Dansk Landbrugs Plastindsamling", til det formål at kunne bistå hele forsyningskæden og landbruget i Danmark gennem en tilbagetagningsordning. Ønsket er, at vi bedst muligt kan imødekomme kravene der stilles i relation til det udvidede producentansvar.

På baggrund af det reviderede udkast til bekendtgørelsen om registrering og indberetning af emballage, er der stadig en del usikkerheder. Der er fortsat mange flere grundlæggende og vigtige spørgsmål, som ikke er afklaret. Dette anser vi som en stor udfordring for udrulningen. Alt sammen noget der vil pålægge erhvervslivet voldsomme administrative byrder. Vi oplever en betydelig bekymring overfor den kommende proces med registrering og indberetning af forventede emballagemængder i 2024. Det er vores opfordring, at der lyttes til dette, og at der meget hurtigt gives vejledning, så erhvervslivet har bedre forudsætninger for at tilrettelægge processen med registrering og indberetning.

DLPI bygger på en optimeret konstruktion og fortolkning af, hvordan vi bedst kan og skal varetage vores medlemmers interesser. En egentlig tilbagetagningsordning leverer netop det, som der lægges op til med producentansvaret – at virksomheder tager ansvar for egne emballager. På baggrund af dette perspektiv og aftalen om "Udvidet Producentansvar" fra 2022, har vi konstrueret en ordning, som vi ser som en vigtig del af løsningen. Her vurderes placeringen i forhold til vores medlemmer, og hvordan de skal kunne håndtere producentansvaret korrekt. Det er bekymrende, at egentlig tilbagetagningsordninger ikke er nævnt i bekendtgørelsen. Vi ser meget gerne at der gives plads og fornuftige rammer for egentlig tilbagetagningsordninger – i lighed med de i §§ 3-9 og §§1-16. Alternativt til dette er, at

der findes en løsning, hvor DLPI kan indberette til DPA på vegne af vores medlemsfirmaer. Vi ser derfor frem til yderligere drøftelser vedrørende processen for vores indberetning.

For meget bureaukrati gør, at processen bliver præget af regler og bestemmelser, og derved en langsommelig proceshåndtering. Producentansvaret skal kunne nå at udfolde sig og placere sig korrekt i alle led af kæden.

I forhold til en mere simplificeret registrering og indberetning, bør det være muligt, at en virksomhed med mange datterselskaber kan registrere sig som "Group" kontra som et enkelt CVR. Denne tilgang vil være mere enkel og derfor at fortrække. Alternativet er uoverskueligt, kompliceret og administrativt meget tungt for virksomheder med flere CVR nr.

Vedrørende indberetningen, ønskes der en tydelig og fyldestgørende vejledning til virksomhederne tidligt i processen, eftersom det er en enorm opgave for alle involverede virksomheder. Det vil være med til at forhindre bl.a. dobbeltindberetninger, som vil være en kæmpe opgave at komme til livs senere hen. Det vil samtidig sikre, at virksomheder ved fejl ikke begår lovovertrædelser. Der ønskes en entydig og præcis formulering, så "tidligt" som muligt.

Hvis man kigger på en "case", hvor en virksomhed sælger til en anden virksomhed, som så sender et produkt videre ud på markedet. Her skal det være meget klart og tydeligt for virksomhederne, hvem der står med ansvaret for emballagen. På den måde imødekommes problematikken om dobbeltindberetning.

Vedrørende §10 Stk. 3. Der fremkommer ikke en konkret definition af, hvornår noget anses som husholdnings- og/eller erhvervsemballage. For nogle virksomheder er det lettere at skelne mellem de to emballagetyper, men flere virksomheder sælger produkter på begge markeder – og det kan sågar være svært at skelne mellem. Samtidig kan forbrugeren forbruge en varegruppe/emballage både som erhverv og privat.

Vedrørende §12 Stk. 3 og 4. Der er en overordnet forståelse for tilgængeligheden af proceduren for egenkontrollen. Vi vil tilskynde til, at en god og vejledende beskrivelse for denne procedure udarbejdes, hvilket vil bidrage til en tilgængelighed og gennemsigtighed for alle involverede i det fremadrettede forløb. Det er fint, at der gives fleksibilitet for virksomhederne til, hvordan man indretter sin egenkontrol så den passer individuelt på virksomhedens setup. Det er samtidigt vigtigt, at der også gives vejledning, således virksomheder er på sikker grund ift. hvad der forventes for at leve op til kravet om egenkontrollsystemet.

Vedrørende ansvaret for "importeret tertiær emballage", hvor falder ansvaret henne, hvis der ikke bliver ageret fra den virksomhed hvor ansvaret oprindeligt ligger? Håndteringen og håndhævnningen af det system, sætter vi spørgsmålstegn ved. Det synes også tungt, at alle

EU-virksomheder der sender emballage på det danske marked, også selvom de sammenhandler med en dansk virksomhed, skal registreres.

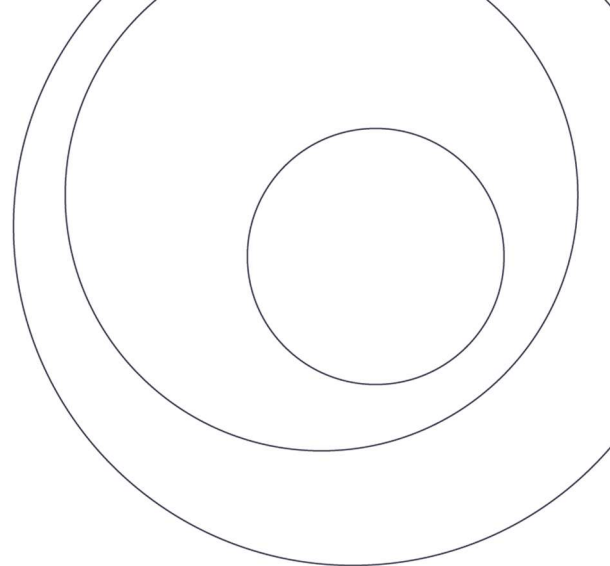
Generelt set i forhold til §3 til §9, skal der være plads til egentilbageknappingsordninger, såsom den DLPI arbejder med, netop som det også fremgår i den politiske aftale fra august 2022

Fra DLPI, DAKOFO og Dansk Planteværn, ser vi frem til yderlige drøftelser vedrørende det fremadrettede forløb, og vi vil i den forbindelse bede om et kort møde med Ministeriet inden registrering i DPA påbegyndes, så vi kan drøfte processen for DLPIs indberetning.

Med venlig hilsen

Claus Saabye Erichsen
DAKOFO
cse@dakofo.dk

Bolette Palle Neve
Dansk Planteværn
bpn@plantevaern.dk

31. januar 2024

Høringssvar til udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

Tak for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage.

DPA har følgende bemærkninger:

Generelt opfordrer DPA til, at der tilstræbes en høj grad af harmonisering af alle producentansvarsreglerne. Dette skal bl.a. ses i lyset af, at mange producenter har flere producentansvar, og at det vil skabe forvirring, hvis der ikke er ensartethed i reguleringen.

Årsgebyrer

Siden 2022 har DPA forberedt og udviklet et nyt IT-system, der bl.a. skal håndtere det nye producentansvar for emballage. Udviklingen af IT-systemet har medført store omkostninger, som DPA snarest muligt ønsker at få dækket. Vi ser imidlertid ikke, at udkastet til denne bekendtgørelse indeholder en bestemmelse, der gør det muligt for DPA at opkræve årsgebyr for 2024.

Vi anser dette for at være en særdeles uholdbar situation, og vi skal kraftigt opfordre til, at der i denne bekendtgørelse indsættes bestemmelser, der understøtter muligheden for, at DPA – som forventet – kan opkræve årsgebyr for 2024.

§ 2, nr. 11 – Producentdefinitionen

Miljøministeriet har officielt meldt ud, at den producentdefinition, der på nuværende tidspunkt fremgår af udkastet til bekendtgørelsen, er defineret ud fra ønsker i "den politiske aftale", og at producentdefinitionen senere vil blive ændret, da ministeriet allerede nu kan fastslå, at producentdefinition i denne bekendtgørelse ikke vil være i overensstemmelse med producentdefinitionen i den kommende emballageforordning.

Det er DPA's opfattelse, at der med denne udmelding, vil blive skabt betydelig usikkerhed hos virksomhederne om, hvorvidt de er omfattet af producentansvaret for emballage eller ej. Dette vurderer vi vil kunne afholde mange virksomheder fra at lade sig registrere i producentansvarsregistret, og der skabes således grobund for mange free-ridere.

Herudover vil DPA skulle vejlede virksomheder og træffe afgørelser ud fra en midlertidig producentdefinition. Eftersom producentdefinitionen er midlertidig, vil DPA's afgørelser, der baserer

sig på denne midlertidige producentdefinition, ikke kunne danne grundlag for et tilsyn på sigt, da producentdefinition vil blive ændret.

§ 2 – definition af "Etableret i Danmark" mangler

DPA går ud fra, at det er en forglemmelse, at udkastet til bekendtgørelsen ikke indeholder en definition af "Etableret i Danmark".

Se fx § 3, stk. 1, nr. 16, i elektronik-bekendtgørelsen og § 2, nr. 5, i udkastet til bekendtgørelsen om fiskeredskeer, der i øjeblikket er i ekstern høring, hvor definitionen fremgår: *"Etableret i Danmark: Oprettet som aktiv dansk virksomhed i det centrale virksomhedsregister (CVR) med et dansk cvr-nummer."*

§ 4, stk. 1 – Registrering af producent/bemyndiget repræsentant

DPA ønsker, at det i § 4, stk. 1, tydeliggøres, at alle producenter skal registrere sig i registret. En EU-producent skal fx altid registrere sig i registret. (I forbindelse med registreringen skal en EU-producent anmode en dansk virksomhed om at være bemyndiget repræsentant, og denne bemyndigede repræsentant skal herefter færdiggøre registreringen af EU-producenten ved bl.a. at udfylde virksomhedsoplysninger om sig selv).

DPA foreslår, at dette løses ved, at "eller" erstattes med "og evt."

§ 10, stk. 3 – Indberetning af mængder

I § 10, stk. 3, er der tilføjet følgende sætning: *"Hvis en emballage består af flere materialer indberettes for det materiale, som emballagen hovedsageligt består af."*

DPA foreslår, at det tydeliggøres, at denne sætning alene vedrører emballage, hvor materialerne ikke kan adskilles fra hinanden. (Et syltetøjsglas består fx af forskellige materialer, som kan adskilles).

Hertil foreslår DPA, at det kommer til at fremgå klart af bestemmelsen, at det er vægten af den samlede emballage, der skal indberettes.

§ 13 – Forpligtelser en kollektiv ordning kan overtage for producenter

DPA har fortolket enslydende bestemmelser i andre producentansvarsregler således, at en producent enten kan håndtere sit producentansvar individuelt eller lade en kollektiv ordning håndtere de forpligtelser, som producenten har i medfør af producentansvaret.

Dette er i øvrigt i overensstemmelse med pkt. 14, sidste sætning, i affaldsdirektivets præambel, der har følgende ordlyd: *"Producenter af produkter kan opfylde forpligtelserne under ordningen for udvidet producentansvar individuelt eller kollektivt."*

På denne baggrund har DPA konstrueret det nye producentansvarsregister efter samme devise: Producenten håndterer enten producentansvaret individuelt eller ved at lade en kollektiv ordning overtage de forpligtelser, som producenten måtte have i medfør af producentansvaret. IT-systemet vil ikke kunne håndtere en situation, hvor en kollektiv ordning ønsker at vælge nogle forpligtelser til og andre fra.

§ 15 – Registreringsoplysninger for kollektive ordninger

DPA foreslår, at det kommer til at fremgå af bestemmelsen, at en kollektiv ordning også skal angive en kontaktperson og dennes oplysninger ved oprettelse i registret. Se fx § 32 i udkastet til bekendtgørelsen om fiskeredskaber.

Hertil er det vigtigt, at det også kommer til at fremgå af bestemmelsen, at den kollektive ordning skal angive, om de (for alle deres medlemmer) ønsker at benytte sig af samfakturering eller ej.

Bilag 2 – Jernholdige metaller

Da materialekategorien "Jernholdige metaller" i første udkast til bekendtgørelsen hed "Metal", blev IT-systemet, der skal håndtere producentansvaret for emballage, udviklet med denne betegnelse. Når producentansvarsregistret åbner d. 1. april 2024, vil materialekategorien derfor ikke hedde "Jernholdige metaller", men "Metal".

Kollektive ordninger - godkendelsesordning

DPA ønsker at få afklaret, hvornår godkendelsesordningen for kollektive ordninger skal gælde fra og at få fastlagt nærmere, hvad indholdet i godkendelsesordningen skal være. Baggrunden herfor er, at vi skal have den fornødne tid til at implementere ordningen i vores IT-system.

Bemærkninger til det videre arbejde med bekendtgørelsen

DPA er klar over, at dette udkast til bekendtgørelse alene indeholder bestemmelser om registrering og indberetning af forventede mængder. Vi vil blot understrege vigtigheden af, at næste udgave af bekendtgørelsen også kommer til at indeholde:

- Alle relevante **straffebestemmelser**, herunder en bestemmelse om, at det er strafbart at undlade at indberette oplysninger eller afgive urigtige eller vildledende oplysninger til DPA.
- En bestemmelse om, at manglende iagttagelse af producentansvaret medfører **inaktivering**, jf. vores første høringssvar af 13. juni 2023, som vi vedlægger som bilag 1.
- Bestemmelser om **free-ridere**. Vi har i vores høringssvar til udkast til ændring af miljøbeskyttelsesloven af 30. august 2023 oplyst følgende:
 - o Med henblik på at sikre, at det ikke skal kunne betale sig at være free-rider, skal DPA kraftigt opfordre til, at der i lovgivningen sikres klar hjemmel til:
 - At free-ridere vil kunne blive politianmeldt og straffet med bøde bagudrettet for ikke at have registreret sig i registret og for ikke at have indberettet de mængder (free-rider mængder), som de skulle.
 - At producenter skal indtaste deres free-rider mængder i producentansvarsregistret, som det er tilfældet i producentansvaret for WEEE (§ 13, stk. 3).
 - At free-ridere forpligtes til at betale de omkostninger, som andre producenter/kollektive ordninger har måttet dække.
 - At free-ridere forpligtes til at betale et særskilt gebyr til DPA på grund af øget administration.
- De punkter, som også fremgår af elektronikbekendtgørelsens § 57, pkt. 2 og 5, om, **hvad de kollektive** ordninger skal sikre. Vi henviser til punktet herom i vores første høringssvar af 13. juni 2023, som er vedlagt som bilag 1.

Data og de kollektive ordningers listepriser

I den næste fase af arbejdet med denne bekendtgørelse vil der også skulle indarbejdes bestemmelser om bl.a. tildeling og håndteringsgebyr. Vi skal i den forbindelse henlede opmærksomheden på vigtigheden af, at bekendtgørelsen også kommer til at indeholde bestemmelser om de data, som DPA har behov for: DPA kan ikke lave tildelinger/beregne håndteringsgebyrer uden at have modtaget data om indsamlede mængder pr. kommune fra Miljøstyrelsen (ADS) samt de kollektive ordningers listepriser.

For så vidt angår data, foreslår vi, at det kommer til at fremgå af bekendtgørelsen, hvilke data og i hvilket dataformat Miljøstyrelsen skal levere til DPA samt en frist for, hvornår data senest skal være DPA i hænde. Vi foreslår, at fristen sættes til 1. april årligt.

DPA's forslag i relation til de kollektive ordningers listepriser fremgår af vores første høringssvar til bekendtgørelsen af 13. juni 2023, som er vedlagt som bilag 1.

Afsluttende bemærkninger

Vi håber, at ovenstående bemærkninger er fyldestgørende.

I det tilfælde I ønsker en uddybning eller har spørgsmål i øvrigt, er I meget velkomne til at kontakte os.

Med venlig hilsen
Dansk Producentansvar S/I

Danielle Brisson Berggreen
Jurist, Udviklingsafdelingen

Hørings svar vedr. udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

Miljøministeriet

Departementet

Att.: Frederikke Marie Pflu

J.nr. 2023-872

29. januar 2024

Hørings svar vedr. revideret udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

De Samvirkende Købmænd har den 19. december modtaget ovennævnte udkast til bekendtgørelse i høring og takker for muligheden for at give kommentarer. Det bemærkes, at De Samvirkende Købmænd tidligere har udarbejdet høringssvar vedr. samme bekendtgørelse.

Nedenfor findes først vores generelle bemærkninger til forslaget efterfulgt af en række specifikke bemærkninger til forslagets enkelte dele.

Generelle bemærkninger til forslaget

Hvem er De Samvirkende Købmænd og henvisninger

De Samvirkende Købmænd – DSK - repræsenterer ca. 1.500 købmandsejede dagligvarebutikker samt de to grossister Dagrofa og REMA Distribution.

Dagrofa og REMA Distribution vil begge være at regne blandt de største producenter – grundet en stor andel af kædernes Private Label – hvorfor DSK gerne benytte sig af muligheden for at afgive bemærkninger.

Udover nedenstående specifikke bemærkninger - med til tider meget konkrete spørgsmål - henvises til bemærkninger afgivet af VANA, som DSK har medvirket til at stifte og hvor fhv. adm. direktør John Wagner varetager hvervet som næstformand samt til Dansk Erhverv.

Specifikke bemærkninger til forslagets enkelte dele

DSK har nærmere kommentarer til en række af forslagets bemærkninger.

Hørings svar vedr. udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

§2 stk. 11:

Det er stadig uklart for os, præcis hvornår man er producent i det reviderede udkast til bekendtgørelsen. Som det står beskrevet, er det enhver fabrikant, importør eller distributør, der 'tilgængeliggør' emballage på det danske marked. Tilgængeliggørelse er beskrevet således;

Tilgængeliggørelse: Levering af en emballage eller påfyldt emballage med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på det danske marked som led i erhvervsvirksomhed, hvad enten det sker mod eller uden vederlag.

Vores spørgsmål:

Følger 'tilgængeliggørelse' leverancen eller faktureringen?

Eksempel:

En grossist som f.eks. Dagrofa (det kan også være mange andre) indgår en aftale med en virksomhed med dansk CVR-nummer om at købe nogle varer. Varerne leveres direkte fra udlandet – fra en af virksomhedens udenlandske fabrikker og/eller "opsamlingssteder" - til en af Dagrofas lokationer. Afregningen af indkøbet går til den danske aktør; altså med det danske CVR-nummer. Hvem har producentansvaret i dette tilfælde?

Jeg formoder, at det er leverandøren, da det må være en del af betalingen fra – i dette eksempel – Dagrofa til virksomheden.

§2 stk. 13 og 14:

Definitionen af serviceemballage er, at dette er emballage, der er udformet og beregnet til at blive påfyldt på stedet for salget til slutbruger. Slutbrugeren er den sidste bruger af emballagen.

Spørgsmål 1:

Inkluderer dette al emballagen, der bruges til påfyldning til slutbruger?

Eksempler:

Mange supermarkeder har egne slagterafdelinger. Her er der slagtere, der skærer og pakker kød i vores butikker. Når de gør dette, lægges de skårede bøffer i en bakke. I bakken lægges også en lille 'sugeserviet' under bøfferne til at suge kødsaft, bakken pakkes ind i film, og der sættes label på. Er bakke, 'sugeservietten', filmen og labelen alt sammen serviceemballage?

Spørgsmål 2:

Er begrebet 'serviceemballage' kun omfattet den primære emballage?

Eksempel A:

Når vi pakker varer til en slutbruger (erhvervskunde så som restaurant) i en papkasse (sekundær emballage) og sætter det på en palle, der filmes (tertiær emballage), ses dette som værende 'påfyldning' af emballagen?

Hørings svar vedr. udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

Eksempel B:

Mange butikker pakker måltidspakker som f.eks. nytårsmenuer, eller weekend menu, som er 'samlesæt' af ingredienser til 1-4 retter, hvor del-elementerne er pakket i afmålte mængder i x antal små bakker/æsker, som så er samlet i en kasse/pose med en opskrift. Forbrugeren (slutbrugeren) kan tilberede menuen, betragtes hele samlingen af disse små enheder som påfyldning af serviceemballage? Herfra er vurderingen ja; Kan det bekræftes.

§4, 5 og 10:

Igen et konkret eksempel, da vi har brug for at forstå tankerne bag den påtænkte regulering. Dagrofa består af flere CVR-numre, Dagrofa ApS ejer 100% af nogle af disse og en mindre andel af andre. Derudover er der et kædesamarbejde (sædvanligvis omtalt som et "frivilligt kædesamarbejde" med flere selvstændige købmænd.

Spørgsmål 1:

Må man centralt påtage sig indberetnings- og registreringspligten for de selvstændige købmænd, der er med i et kædesamarbejde? Regeringen har stor fokus på mængden af administrative byrder som man byder især SMV'erne; derfor vil det give god mening, hvis man centralt i en kæde må påtage sig denne opgave. Det mindsker samtidig risikoen for fejl, når der er rutine og erfaring ved at samle indberetningerne.

Spørgsmål 2:

Må Dagrofa påtage indberetnings- og registreringspligten for de underliggende selskaber, som Dagrofa ApS ejer 100%? Alt andet end ja, vil være stærkt overraskende!

Spørgsmål 3:

Må Dagrofa påtage indberetnings- og registreringspligten for de selskaber, hvor Dagrofa ApS ejer mere end 50% af selskabet, men ikke det fulde ejerskab? Også her forventes et ja.

§10:

Vi har erfaret at der i 2. bekendtgørelse kommer et afsnit om tilbagetagningsordninger. Dette er dog ikke nævnt i 1. bekendtgørelse, hvor der er beskrevet regler for indberetning af 2024 mængder i §10.

Spørgsmål:

Når tilbagetagningsordninger ikke er nævnt i 1. bekendtgørelse, betyder dette så, at virksomhederne ikke skal modregne det virksomhederne, tilbagetager i 2024 mængderne, når de indmelder dette?

Da 2024 mængderne bliver brugt til at fordele kommunerne imellem kollektivordningerne, kunne denne fordeling blive skæv, hvis tilbagetagning ikke modregnes i 2024 mængderne. Omvendt vil vi være et godt stykke inde i 2024 før bekendtgørelsen er udstedt.

Hørings svar vedr. udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

§12:

Denne paragraf henviser til §10, der omhandler hvordan vi skal indberette 2024 mængder til DPA. Dette er noget vi skal gøre én gang. I §12 står imidlertid, at vi årligt skal føre egenkontrol med dette. Dette giver umiddelbart ikke mening, da §10 er noget vi kun skal gøre én gang.

Vores spørgsmål:

Er det hensigten med §12, at vi en gang om året skal indmelde mængder til DPA, og at det er dette vi skal føre egenkontrol med? Og hvornår skal dette ske første gang?

Med venlig hilsen

Claus Bøgelund Nielsen

Vicedirektør

cbn@dsk.dk / 23 45 30 59

Miljøministeriet
Att.: Frederikke Marie Pflug
Fremsendt til mim@mim.dk og frmap@mim.dk

Journalnummer 2023-872

Høje Taastrup, den 31. januar 2024

Høringsvar vedrørende ”Supplerende høring over revideret udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage”

Emballageretur har med interesse læst udkastet til revideret bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage og takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Emballageretur er en non-profit kollektiv ordning, som håndterer producentansvaret for emballage for vores medlemsvirksomheder. Emballageretur er en del af Retur-familien, der er en familie af non-profit kollektive ordninger, der håndterer producentansvaret på elektronik-, batterier-, emballage-, og tekstilprodukter for dansk erhvervsliv. Sammen arbejder vi for at øge genbrug og genanvendelse, hvor så mange dyrebare ressourcer som muligt bliver løftet op fra affaldsstrømmen og kommer tilbage til kredsløbet.

Retur har via Elretur siden 2005 hjulpet danske virksomheder med at håndtere deres producentansvar. Elretur, der er Danmarks største kollektive ordning, har således mere end 18 års erfaring med at forvalte producentansvar for vores medlemmer (producenter og importører af elektriske og elektroniske udstyr (samt batterier). Emballageretur baserer sine løsninger, services og viden på Elreturs unikke erfaringer med at håndtere producentansvar for danske virksomheder.

Generelle bemærkninger

Ens regler på tværs af forskellige producentansvar

Emballageretur ønsker generelt at fremføre, at der i bekendtgørelsen bør indføres størst muligt overensstemmelse mellem regler og bestemmelser der allerede gælder for de producentansvar der er trådt i kraft (fx for elektronik og batterier). Enslydende regler og bestemmelser på tværs, sikrer lige forhold for de omfattede virksomheder og vil lette den administrative byrde for den enkelte virksomhed og de kollektive ordninger der varetager producentansvaret på vegne af virksomhederne.

Oprettelse af finansielt clearing house

Emballageretur har særligt én væsentlig bekymring vedr. det kommende producentansvar på emballage, der vil medføre store økonomiske konsekvenser for både de enkelte producenter og kollektive ordningerne.

Emballageretur ser generelt positivt på det kommende producentansvar for Emballage. Emballageretur har store forventninger til, at producentansvaret kan bidrage positivt til affaldsminimering samt styrke brugen af emballage, som i højere grad er baseret på genanvendte materialer i årene fremover.

Emballageretur er tilhænger af konkurrence. Konkurrencen skal baseres på, at den enkelte producent kan påvirke egne omkostninger og sine forretningsvalg. Vi finder det usundt, hvis konkurrencen baseres på udefrakommende ulige omkostninger, der tilsidesætter producentens egentlige konkurrencekraft.

Emballageretur

Høje Taastrup Boulevard 30, 1.
2630 Taastrup
www.emballageretur.dk

Tlf.: +45 33 36 91 98
CVR-nr.: 44 50 22 75
E-mail: info@emballageretur.dk

Emballagereturs bekymring vedrører tildelingsmekanismen og dermed hvordan producenterne bliver påvirket af hvordan kommunerne skal økonomisk kompenseres i det kommende producentansvar på emballage. Pt. er der lagt op til en metode, hvor den geografiske tildeling bliver skæv i forhold til enhedspriserne, hvorved to ens producenter vil kunne blive pålagt forskellige krav om økonomiske kompensation for en service, der i princippet er den samme. Resultatet heraf bliver, at producenterne vil opleve, at deres konkurrencekraft kommer i ubalance, desuagtet, at deres forretningsaktivitet er ens.

Emballageretur anbefaler derfor en mere stabil og sikker metode, så den geografiske tildeling sker på lige økonomiske forhold. Emballageretur vurderer at der umiddelbart er to metoder der vil kunne sikre dette hhv. ensartede enhedsomkostninger og et finansielt clearing house. Emballageretur står naturligvis til rådighed i forhold til yderligere uddybning og forklaring herom.

Emballageretur har yderligere følgende konkrete bemærkninger

§2 Producentbegreb og tilgængeliggørelse

Emballageretur ser generelt positivt på præciseringen af producentbegrebet, hvormed der gives yderligere klarhed over hvem der ifalder producentansvaret.

Dog er der stadig væsentlige uklarheder i relation til forståelse af producent- og tilgængeliggørelsesbegrebet. Eksempelvis hvem der har producentansvaret, når en dansk virksomhed importerer og modtager emballerede varer fra udlandet som pakkes ud og selv anvendes af virksomheden, hvormed emballagen bliver til erhvervsaffald og dermed skal indsamles i Danmark. Det er Emballagereturs klare overbevisning, at det er virksomheden som i eksemplet tilgængeliggøre emballagen i Danmark og derfor bør have producentansvaret. Det giver samtidig en væsentligt større sikkerhed for indberetning af emballagemængderne, samtidig med at de frit kan stille krav til leverandøren om fx design af emballagen, der kan bidrage til opfyldelse af relevante miljø- og klimakrav.

Imidlertid er det Emballagereturs opfattelse efter høringsmøde den 19. februar 2024 og udkastet til bekendtgørelse, at det er den udenlandske leverandør, som nu vil have producentansvaret, selvom emballagen bliver til affald hos modtageren i Danmark.

Det er Emballagereturs vurdering, at det vil få store konsekvenser for det kommende producentansvar på emballage i forhold til et betydeligt antal free-riders som yderligere vil medføre mangel på indberetning af emballagemængder der tilgængeliggøres på det danske marked og mangel på finansiering til at drive producentansvaret.

Det står ikke klart for Emballageretur, hvordan myndighederne vil håndhæve og føre tilsyn med hvordan de udenlandske leverandører eller deres bemyndigede repræsentanter overholder deres producentansvar, hvilket er helt afgørende for at sikre de nødvendige indtægter til at håndtere de samlede emballageaffaldsmængder i Danmark.

Det er Emballagereturs klare anbefaling, at producentansvaret i eksemplet ovenfor placeres hos den danske virksomhed. Hvis dette ikke sker, vil væsentlige mængder emballage ikke vil blive indberettet og dermed bidrage til at finansiere det kommende producentansvar for emballage.

Som nævnt ved tidligere lejligheder vil der fortsat være et stort behov for yderligere forklaring og kommunikation til de omfattede virksomheder, så regler i praksis forklares ved gennemgang af konkrete cases, så tvivlstilfælde forhåbentligt undgås. Derudover er det Emballagereturs vurdering at mange virksomheder

Emballageretur

Høje Taastrup Boulevard 30, 1.

2630 Taastrup

www.emballageretur.dk

Tlf.: +45 33 36 91 98

CVR-nr.: 44 50 22 75

E-mail: info@emballageretur.dk

fortsat ikke er klar over, at de er omfattet af det kommende producentansvar på emballage. Der vil derfor med fordel kunne gennemføres en større landsdækkende kommunikationskampagne fra myndighedernes side, hvor både ansvar for hvilke virksomheder der er omfattet præciseres og gennemgang af konkrete produktcases bør indgå.

§5 Producentregister for producenter og disses repræsentanter

Ved registrering skal producenter oplyse de oplysninger der er nævnt i bilag 1.

Emballageretur anbefaler i den sammenhæng, at kravet om oplysning af anvendte salgsmetoder (nr. 6 på bilag 1) slettes som krav ved 2024 registreringen.

Producenterne vil på nuværende tidspunkt i langt de fleste tilfælde ikke være i stand til at afgive de krævede oplysninger, hvorfor det anbefales, at oplysningspligten vedr. dette forhold først tages med i den kommende revidering af bekendtgørelsen, hvor krav og regler for 2025 og frem fastsættes.

Hvis kravet fastholdes, anbefales det, at producenterne udelukkende kræves information om de har fjernsalg (ja eller nej) og ikke skal oplyse hhv. lande og bemyndiget repræsentanter.

§10 Indberetningspligt til Dansk Producentansvar

Jf. § 10 stk. 3 skal en emballage der består af flere materialer indberettes for det materiale, som emballagen hovedsageligt består af. Emballageretur opfordrer kraftigt til at denne formulering præciseres yderligere, da den ikke tydeligt nok beskriver hvordan producenterne skal forholde sig, og dermed skaber usikkerhed og uklarhed. Det bør således beskrives i hvilke tilfælde producenterne skal forholde sig til denne situation.

Eksempelvis kan det præciseres at såfremt forskellige emballager indeholder forskellige materialetyper (fx syltetøjsglas med metallåg) som udgangspunkt skal separeres og indberettes hver for sig. Desuden bør det præciseres om totalvægten af emballagen skal indberettes eller om det udelukkende gælder vægten af det materiale som emballagen hovedsageligt består af.

Jf. §10, stk. 3 skal producenter indberette mængder jf. de kategorier af emballage der er angivet i Bilag 2. Hvis emballagen skal sorteres som farligt affald eller restaffald, skal dette også angives.

Emballageretur er af den opfattelse at farligt affald og restaffald, bør optræde på bilag 2 som selvstændige underkategorier for hver emballagekategori. Hvis en producent eller kollektiv ordning skal indberette mængder af emballage, der lever op til sorteringskriterierne i bekendtgørelse om affald for hhv. farligt affald og restaffald, bør disse emballager ikke klassificeres som en af de emballagekategorier der står anført på Bilag 2, fx pap, plast, papir mv.

På den baggrund opfordrer Emballageretur til at hhv. farligt affald og restaffald sættes på listen som underkategorier for hver af de relevante emballagekategorier der fremgår af bilag 2, så indberetning af mængder kan foregå og anvendes retvisende.

På baggrund af vores dialog med vores medlemmer er det Emballagerets holdning, at listen over kategorier af emballage på bilag 2 som udgangspunkt bør være mere fyldestgørende og detaljeret. Specifikt bør listen enten indeholde underkategorier for hver emballagekategori eller indeholde beskrivelse af definitioner af hver enkelt emballagekategori.

§16 Offentliggørelse af oplysninger vedr. ejerskab og medlemsoversigt i kollektiv ordning

Emballageretur

Høje Taastrup Boulevard 30, 1.
2630 Taastrup
www.emballageretur.dk

Tlf.: +45 33 36 91 98
CVR-nr.: 44 50 22 75
E-mail: info@emballageretur.dk

Jf. § 16 skal den kollektive ordning på sin hjemmeside offentliggøre oplysninger om ejerskab og producenter i ordningen.

Emballageretur anbefaler, at når de kollektive ordninger offentliggør, hvilke producenter der er medlem i deres ordning på deres hjemmeside, bør det ske via et link til Dansk producentansvars hjemmeside.

Årsagen hertil skyldes, at disse oplysninger allerede fremgår af database hos Dansk Producentansvar, som er offentligt tilgængelig. Hvis der opbygges to forskellige medlemsoversigter, vil de to medlems-oversigter aldrig kunne blive 100 % identiske, da der altid vil være en tidsmæssig forskydning i forhold til opdatering af disse lister. Dette vil kunne skabe tvivl om hvilke producenter, der reelt er medlem af den enkelte kollektive ordning.

Alternativt kan det anbefales, at bekendtgørelsen henviser til Dansk Producentansvar, så det sikres, at status på medlemsvirksomhederne til stadighed er opdateret, og at disse oplysninger kun findes et sted. Den administrative byrde begrænses desuden herved. Emballageretur henviser i øvrigt til tidligere høringsvar om samme forhold fra Elretur vedr. Bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af sådant udstyr.

Emballageretur står naturligvis til disposition for eventuelle spørgsmål og uddybninger.

Med venlig hilsen
Emballageretur
Morten Harboe-Jepsen, CEO

Emballageretur

Høje Taastrup Boulevard 30, 1.
2630 Taastrup
www.emballageretur.dk

Tlf.: +45 33 36 91 98
CVR-nr.: 44 50 22 75
E-mail: info@emballageretur.dk

Høringssvar: Journalnummer 2023-872

Nyborg, 29. Januar 2024

Høringssvar fra ERP Denmark ApS til 'revideret udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage'

Generelle bemærkninger

1. Finansielt clearing house

ERP Denmark ApS har tidligere (1.9.2023) indsendt brev til Miljøministeren og forligskredsen omkring nødvendigheden af, at der etableres et finansielt clearing house til at sikre, at der ikke opstår konkurrenceforvriddning mellem kollektivordningerne ud fra tildeling af kommuner fra DPA pga. der ikke tages højde for de forskellige omkostningsniveauer i kommunerne i tildelingen. ERP Denmark har ligeledes angivet det som en forudsætning for vores opbakning til indstillingen til serviceniveau for kompensation for indsamling af husholdningsaffald under udvidet producentansvar på emballage. I og med at det er besluttet, at markedet skal være konkurrenceudsat, er et finansielt clearing house en nødvendig mekanisme for at kunne leve op til den politiske aftale. Der har været møde mellem kollektivordningerne og Miljøministeriet herom, men Ministeriets beslutning herom udestår og der ønskes snarlig afklaring, så kollektivordningerne kan navigere i det forud for denne bekendtgørelse træder i kraft.

2. Sikkerhedsstillelse

Der er lagt op til at Producenterne og deres kollektivordninger skal stille sikkerhed for omkostningerne til at indsamle og behandle emballage. Perioden for sikkerhedsstillelsen bør afspejle praksis for hvor hurtigt en omfordeling af kunder kan foretages, hvilket fra ERP Denmark ApS' synspunkt vil være maksimalt 1 til 2 måneder. Dialogen herom med myndighederne har endnu ikke ført til en beslutning og der ønskes en snarlig afklaring heraf, så kollektivordningerne kan navigere i det.

3. Koncernniveau-registrering

Enhver fysisk eller juridisk person er underlagt registrerings- og rapporteringspligt, som det fremgår af det reviderede udkast. Dvs. det er på CVR-nummer niveau. Vi anbefaler ud fra den betragtning, at det specifikt angives, at der ikke kan indgives en samlet registrering eller rapportering, hvor flere CVR-numres rapportering samles i én koncernrapportering, medmindre det bliver en mulighed for Producenterne. Det vil i nogle tilfælde give god mening at kunne samle rapportering og på koncernniveau, men det er der ikke lagt op til i bekendtgørelsen. Det er nødvendigt med en konkret tydeliggørelse af reglerne, så der ikke opstår tvivlsspørgsmål.

4. Overdragelse af producentansvar

Det fremgår ikke af bekendtgørelsen om det er muligt/ikke muligt at overdrage et producentansvar. Eksempelvis:

- Kan en dansk detailkæde bede en udenlandsk producent om at varetage producentansvaret for den primæremballage detailkæden køber/importerer fra leverandøren (selvom det egentlig er detailkæden, der bærer producentansvaret)?
- Kan en detailkæde bede en dansk Private Label leverandør om at varetage producentansvaret, selvom det er detailkæden der egentlig bærer producentansvaret?

I givet fald under hvilke betingelser (for alle tilfælde)? Hvis det ikke er muligt at overdrage et producentansvar anbefaler vi, at det tydeligt indskrives i bekendtgørelsen.

5. Klarlægning af dokumentationskrav for Producenternes opgørelse af mængder

Producenterne skal kunne dokumentere deres opfyldelse af indberetningskrav omkring mængder, herunder en skriftlig procedure for egenkontrol. En beskrivelse/guideline for dokumentationskravene er endnu ikke fremlagt og er nødvendig for, at Producenterne vil kunne efterleve dem. Vi beder derfor om en tydeliggørelse og beskrivelse af dokumentationskravene.

6. Straffebestemmelser i §22

Det bør tydeliggøres, at free riders skal betale udeladte gebyrer med tilbagevirkende kraft samt en bødestraf.

Konkrete høringsvar

7. Vedrørende §2 - 1) Distributør

Hvordan er forholdet mellem importører/distributører/fabrikanter og grossistledet tænkt i forbindelse med rapportering af mængder, som en grossist måtte eksportere?

Eksempel:

- En importør af dyreartikler sælger varer til en dansk grossist. Importøren har producentansvar som første led i Danmark. Grossisten videresælger produktet som det er, til danske og udenlandske kunder. 40% af salget er til udlandet. Disse 40% skal ikke rapporteres i Danmark. Hvordan sikres det, at importøren ikke rapporterer de 40% i Danmark i og med at de lander i udlandet og skal rapporteres i overensstemmelse med producentansvaret i disse eksportlande?
- Har grossisten pligt til at oplyse importøren om andel af salget til udlandet? Og hvad skal der gøres i tilfælde af at grossisten lagerfører og først sælger varen året efter? Hvordan skal det i givet fald dokumenteres?

Der er en kæmpe gråzone og risiko for dobbeltrapportering uden en beskrivende og eksempeltung klarlægning af hvordan dette er tænkt løst.

LANDBELL GROUP brands:

8. Vedrørende §2 - 5) Fabrikant, service- og genbrugsemballage

I anden del af 5) står: *For serviceemballage og genbrugsemballage, vil fabrikanten dog være den, som forestår designet af emballagen uanset, om det er i eget navn eller under eget varemærke.*

Formuleringen af denne er uklar. Vi har tre hørings svar herom:

a) Betyder det for serviceemballage, at så snart der eksempelvis er printet et brandnavn/reklametryk på serviceemballagen, så er det altid brandet, der har forestået designet og dermed producentansvarlig og således ikke fremstilleren af serviceemballagen?

b) Betyder det, at hvis det for serviceemballage er et generisk design uden brandnavn, så er det fremstillerne af serviceemballagen, der har forestået designet og dermed producentansvarlig?

c) Defineres eksklusive papirposer med/uden logo, som fx tøj fra en tøjbutik udleveres i, som serviceemballage? Og hvem har producentansvaret for denne emballage henholdsvis med og uden brandnavn på?

Vedrørende a), b) og c) efterspørges en vejledende liste med typer af serviceemballage.

d) Mht. fx Europaller, som er genbrugsemballage, vil det så altid være fremstilleren af Europallerne, der bærer Producentansvaret i og med, at det er et generisk design og således ikke en rapporteringspligt, der pålægges Producenterne? Hvis Producenterne har rapporteringsansvar for Europaller, hvordan er denne så tænkt i praksis? Er det udelukkende ved køb af nye Europaller, der skal rapporteres? Vi anbefaler, at det er Europallesystemet, der gøres producentansvarlig. Der er behov for en klarlægning heraf med dette samme, idet det har meget stor betydning for mange Producenter, om de skal rapportere Europaller eller ej, også i en forberedelses- og budgetteringsfase frem mod 2025 (som det fremgår skal genbrugsemballage som Europaller ikke rapporteres i 2024, men hvis det er tilfældet i 2025 skal det være klarlagt allerede nu).

9. Vedrørende §2 – 11d) Fjernsalg

Det er meget positivt at fjernsælgere fra tredjelande omfattes af bekendtgørelsen. Det leder dog hen til et hørings svar omkring, hvordan der føres kontrol hermed og hvordan det tænkes håndhævet. Skal fjernsælgere fra tredjelande anføre koder på forsendelsen, som klart angiver, at de er registrerede og repræsenteret af en bemyndiget repræsentant i Danmark? Vi anbefaler, at der udarbejdes retningslinier herfor, som kan håndhæves i praksis.

10. §2 – 15) – Tilgængeliggørelse

Der er opstået uklarhed omkring, hvem der har producentansvaret, når en distributør/importør modtager emballerede varer fra udlandet som udpakkes ved distributøren/importøren, så den udpakkede emballage bliver til affald og dermed skal indsamles i Danmark. Eksempelvis kan det være emballerede komponenter, som udpakkes, og hvor komponenten så indsættes i et færdigt produkt, som tilgængeliggøres. Komponentemballagen bliver i denne proces til erhvervsaffald hos distributøren/importøren.

LANDBELL GROUP brands:

Umiddelbart er det importøren/distributøren, der er første tilgængeliggørelse i Danmark og bør rapportere mængden af sådan emballage.

Ved høringsmødet blev det angivet, at det er den udenlandske leverandør, som har producentansvaret, hvis emballagen bliver til affald hos første led i Danmark, som er ved importøren/distributøren.

Med en sådan placering af producentansvar ser vi en kæmpe risiko for, at disse mængder ikke indrapporteres fra udenlandske leverandører og åbner for free riders. Problemet er, at affaldet skal indsamles i Danmark, og dermed tilføres Producenterne, og deres kollektivordninger, omkostningen til indsamling og behandling.

Hvis det er rigtigt forstået, så betyder placeringen af ansvaret ved udenlandske leverandører, at de skal registrere sig i Danmark og rapportere/betale for deres emballagemængder de sender til danske importører/distributører, og som bliver til affald hos disse. Mange af disse udenlandske leverandører er heller ikke repræsenteret i Danmark, og det vil i givet fald stille krav om bemyndiget repræsentant.

Hvordan håndhæves og føres tilsyn med alt dette, således det sikres af de tilgængeliggjorte mængder, som bliver til affald hos importør/distributør rapporteres og betales, og dermed kan finansiere indsamling og behandling af de danske producenter og deres kollektivordninger?

Ved at den danske importør/distributør skal indrapportere emballagen giver en væsentlig større sikkerhed for indrapportering og dermed finansiering. Det giver netop disse tilskyndelse til at vælge (udenlandske) leverandører, som kan dokumentere deres emballage og som arbejder med eco-design af deres emballage.

Hvis hensigten med at placere producentansvaret hos den udenlandske leverandør er en del af den kommende EU-forordning, er det vigtigt at der er et regelsæt om, hvad der skal ske og hvordan det skal håndhæves indtil forordningen træder i kraft i alle EU-lande. Hvis ikke det sker, så åbnes der i en længere periode for free riders og ufinansieret affaldsindsamling og behandling i Danmark.

Der er behov for genbesøg. Producentansvaret bør ikke ligge hos den udenlandske leverandør, inden det i givet fald implementeres på EU-plan. Der er behov for en meget hurtig stadfæstelse heraf. Det er betydelige mængder emballage, der er tale om, hvor risiko for manglende finansiering er høj ved at lægge ansvaret hos den udenlandske leverandør.

11. Vedrørende §10, stk 3 Hovedkomponent

Det er anført, at hvis en emballage består af flere materialer indberettes for det materiale, som emballagen hovedsageligt består af. Er dette universelt gældende, eller kun for emballager, hvor materialerne ikke intuitivt adskilles (eksempelvis limet, svejset, fæstnet på)?

Eksempel:

- Et syltetøjsglas med metallåg, hvor glas materialet udgør 90% af den samlede emballagevægt. Skal hele emballagen, glas såvel som metallåg, rapporteres som glas?
- Tilsvarende til eksempel en pakke leverpostej, hvor emballage består af separérbar plastlåg og alubakke?

LANDBELL GROUP brands:

- Et 170 ltr HDPE plastfad med løst metalspændebånd?

Dette bør defineres og tydeliggøres i bekendtgørelsen og vi anbefaler en eksempelliste (ikke udtømmende), som kan guide Producenterne til korrekt indrapportering.

12. Vedrørende §10, stk 4 Emballage sorteret som restaffald og farligt affald

Rapportering af emballagemængder inddeles i almindeligt emballageaffald, restaffald og farligt affald. Gælder det også for rapporteringen i 2024? Vi anbefaler en tydeliggørelse heraf.

13. Vedrørende §10 og bilag 2:

Der sondres mellem papir- og papemballage i rapporteringen. Hvad er skillelinien mellem papir og pap? Dette er ikke defineret og giver anledning til upræcis indberetning. Vi anbefaler, at kriterier for hvad der er papir og hvad der er pap angives for at undgå mange spørgsmål og risiko for fejlrapportering.

Med venlig hilsen
Lars Bruntse
ERP Denmark ApS

LANDBELL GROUP brands:

Miljøministeriet

31. januar 2024

Høring over udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

Miljøministeriet har med mail af 19. december 2023 udsendt udkast til revideret bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage i høring.

FPM har den 13. juni 2023 afgivet høringssvar til en tidligere version af bekendtgørelsesudkastet.

Med det nu reviderede udkast til bekendtgørelse udsættes ikrafttrædelsesdatoen til 1. april 2024 (tidligere 1. januar 2024), og pligten til at registrere sig og indberette forventede tilgængelige mængder foreslås at være senest 31. august 2024.

I sidste høringssvar bad FPM Miljøministeriet om at bekræfte, at lægemidlers indre emballage ikke er omfattet af emballagebegrebet, jf. definitionen af emballage i bekendtgørelsen om krav til visse emballager.

FPM har efterfølgende bedt Miljøstyrelsen om svar på definitionen af emballage i forhold til, hvad der skal indberettes. Miljøstyrelsen har foreløbig svaret, at spørgsmål om, hvad der falder inden for definitionen af emballage, skal afgøres konkret af Dansk Producentansvar, når bekendtgørelsen om det udvidede producentansvar træder i kraft. Miljøstyrelsen har oplyst, at virksomheder, som kan være omfattet af registreringspligten, kan anmode Dansk Producentansvar om at træffe afgørelse om, hvorvidt virksomhedernes artikler skal anses for at være emballage eller ej. Anmodninger om afgørelser kan fremsættes fra bekendtgørelsens ikrafttrædelsestidspunkt.

Dette indebærer, at virksomhederne med den foreslåede ikrafttrædelsesdato først efter denne dato vil kunne anmode Dansk Producentansvar om en afgørelse om, hvorvidt virksomhedernes produkter – eller dele af produkterne – skal anses for at være emballage. Dette forekommer at være urimeligt kort tid i forhold til den foreslåede seneste indberetningsfrist 31. august 2024.

FPM gør på denne baggrund opmærksom på, at ikke blot vil det ikke være muligt at indberette, før der er en afklaring af, hvorvidt produktet er omfattet, der bør også rimeligvis gives virksomhederne en passende frist til at forberede evt. registrering af produktet, efter at der er sket en afklaring af, hvorvidt der er tale om

registreringspligtig emballage. Dette er nødvendigt for at sikre virksomhederne mulighed for foretage korrekt håndtering fra starten (right first time), herunder lang nok tid til at foretage nødvendige ændringer i ERP-systemer, tilpasse omkostningsniveau og implementering eventuelle skift i emballager.

FPM gør desuden opmærksom på vigtigheden af, at Dansk Producentansvar offentliggør sine afgørelser i forhold til, hvad der skal indberettes. Dette er afgørende i forhold til omkostningsoptimering, så flere virksomheder ikke behøver at anmode om afgørelser om det samme.

FPM tager til positiv efterretning, at det i det reviderede bekendtgørelsesudkast på grundlag af høringssvar præciseres, at *"hvis en emballage består af flere materialer, indberettes for det materiale, som emballagen hovedsageligt består af"*. Dette forventes i nogen grad at ville forenkle implementeringen for vores medlemsvirksomheder.

Med venlig hilsen

Helle Sandager

Direktør

Miljøministeriet

Høringsvaret sendt til mim@mim.dk med kopi til frmap@mim.dk med journalnummer 2023-872

31. januar 2024

Hotel • Restaurant
& Turisterhvervet

Vodroffsvej 32
1900 Frederiksberg C

Tel +45 35 24 80 80
Fax +45 35 24 80 88

Hørings svar for revideret udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage (journalnummer 2023-872)

HORESTA sender hermed høringssvar for revideret udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage.

www.horesta.dk
horesta@horesta.dk

cvr.nr. 17 01 48 11

HORESTA har i mange år fulgt og arbejdet aktivt for at nedbringe miljøbelastningen i forbindelse med take-away emballage og engangsservice og for at den ikke ender i naturen. Organisationen har især i den senere tid skærpet interessen for den kommende implementering af det udvidede producentansvar, som får stor betydning for vores medlemmer og hele branchen.

Det ligger os meget på sinde, at der i Danmark ikke forekommer overimplementering i forhold til de direktiver, der kommer fra EU, og at nye regler ikke gør det umuligt at drive take-away virksomhed.

HORESTA har været meget tilfreds med samarbejdet med Miljøstyrelsen og det tidligere og desværre knap så aktive Nationale Plastikcenter i Danmark i forbindelse med sektorsamarbejdet for restaurationer, der blev stoppet i 2022 og ikke pt. er blevet erstattet af noget godt alternativ. Her var der især fokus på gulerod og frembringelse af viden, som gav god hjælp og viden til at nedbringe miljøbelastningen ved take-away og emballage.

Tilfreds med udsættelse

HORESTA er meget tilfreds med udsættelse af fristen for indberetning, men det er vores holdning at den bør yderligere forlænges så længe arbejdet fra Miljøstyrelsen pågår. Det er vigtigt med en god frist for implementering.

Stadig mange uklarheder

Det er fortsat uklart, hvad det udvidede producentansvar kommer til at betyde for de enkelte virksomheder og hvordan deres emballage og service bliver indplaceret. Derfor bør der også udarbejdes en god vejledning, så det udpensles hvad producentdefinitionen er.

Det er vigtigt, at virksomhederne får god tid til at indregne ekstra omkostninger ved budgetlægning til det år, hvor det træder i kraft og at stigningerne ikke kommer som tyv om natten, som det skete ved en tredobling af afgifterne på engangsservice og bæreposer tilbage i 2020. Det var voldsomme øgede afgifter, som også burde indgå i beregningerne for det udvidede producentansvar.

Fremme incitament for miljøvenlige løsninger

Der skal være incitament til at vælge de rette løsninger, så det er vigtigt at Miljøstyrelsen kommer med uvildige anbefalinger på, hvad der er det mest miljøvenlige og hvordan det begrænser udgifterne i forbindelse med producentansvaret.

Sikre håndhævelse

Vi er glade for, at HORESTA er blevet inddraget i DPA – Dansk Producent Ansvar, hvor der allerede er gode og afprøvede systemer og løsninger for producentansvar på andre produktgrupper. Men producentansvar på emballage og engangsservice er i en helt anden liga og omfang. Det er vigtigt, at Miljøstyrelsen sikrer, at alle relevante virksomheder registreres i DPA, så det ikke er de større og ansvarlige virksomheder som skal betale for de små og freeriders, som sker på de andre dele af producentansvar.

Spørgsmål til dette høringssvar kan rettes til Miljøchef Mikal Holt Jensen på holt@horesta.dk.

Med venlia hilsen

Mikal Holt Jensen
Miljøchef, HORESTA

**Hotel • Restaurant
& Turisterhvervet**

Vodroffsvej 32
1900 Frederiksberg C

Tel +45 35 24 80 80
Fax +45 35 24 80 88

www.horesta.dk
horesta@horesta.dk

cvr.nr. 17 01 48 11

Miljøministeriet
Att.: Frederikke Marie Pflug
Frederiksholms Kanal 26
12206 København k.

København, den 30. januar 2024

Angående høring om registrering og indberetning af emballage

Industriforeningen for Generiske og Biosimilære Lægemidler (IGL) er for nylig blevet bekendt med Miljøministeriets udkast af 19. december 2023 til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage.

IGL skal indledningsvis beklage ikke at have modtaget den tidligere version af bekendtgørelsen fra Miljøministeriet, ligesom vi kun ad omveje har fået kendskab til det nu foreliggende materiale. Det er ikke mindst beklageligt da bekendtgørelsen er en del af udmøntningen af en politisk aftale om udvidet producentansvar for emballage og engangsplast, hvilket i høj grad berører generiske og biosimilære virksomheder.

Efter bekendtgørelsen betyder udvidet producentansvar, at producenter, herunder fabrikanter, importører og distributører, får ansvar for deres emballage, når den bliver til affald, og derfor skal betale for affaldshåndtering. Emballageproducenter skal registrere sig i et register hos *Dansk Producentansvar* og indberette forventede mængder for 2024 fordelt på forskellige kategorier af emballage mv. Det foreslås at skulle ske senest 31. august 2024.

IGL er særdeles positiv overfor initiativer, der kan mindske overflødig emballage og/eller støtte en miljømæssig forsvarlig håndtering af affald. Det er noget vi arbejder med i forvejen, og bl.a. er vores virksomheder løbende i dialog med Amgros (regionernes indkøbsorganisation af medicin) om fremme af bæredygtighed i bred forstand, herunder i forhold til emballage og fx transport. Da vi leverer mere end halvdelen af medicinen til landets sygehuse er det afgørende, at de enkelte udbud tilrettelægges på en sådan måde, at hverken forsyningsikkerhed eller prisdannelsen berøres negativt.

I fortsættelse heraf er der en række forhold i bekendtgørelse, der ikke står helt klart for IGL. Det kan muligvis bero på, at vi – altså uden egen skyld – kom meget sent ind i hele processen med den endelige udformning af regelsættet.

Et centralt spørgsmål er om lægemidlers indre emballage er omfattet af definitionen af emballage i bekendtgørelsen, og dermed om kravet til indberetning. Indre emballage kunne fx være glas eller blisterpakker, der både kan være en forudsætning for at indeholde selve produktet, men også for at kunne bevare det i hele holdbarhedsperioden, hvilket er helt afgørende i forhold til patientsikkerheden. Efter det oplyste har Miljøstyrelsen henvist til at *Dansk Producentansvar* skal kunne træffe afgørelse om, hvorvidt virksomhedernes artikler skal anses for at være emballage eller ej. Anmodning herom kan imidlertid tidligst ske fra det tidspunkt, hvor bekendtgørelsen træder i kraft, hvilket forventes at ske den 1. april 2024. Det betyder så igen, at virksomhederne har særdeles kort tid til at blive bekendt med de mere præcise regler i forhold til den foreslåede indberetningsfrist den 31. august 2024.

Hvis der ikke på forhånd sker en afklaring heraf, vil det efter IGL's' vurdering blive særdeles vanskeligt (læs: umuligt) for producenterne af lægemidler at overholde bestemmelserne om indberetning af registreringspligtig emballage. Det gælder ikke mindst, hvis der er/opstår behov for større emballageskift og dermed stigende omkostninger.

For lige at anskueliggøre omfanget af de potentielle udfordringer: Ifølge Apotekerforeningen blev der i 2022 udleveret 65 millioner receptpakninger på apotekerne. Hertil kommer forbruget på hospitalerne, ligesom der også er et betydeligt forbrug af håndkøbsmedicin. Hver eneste af alle disse utallige pakninger er emballeret, mange af dem også med indre emballage, jf. ovenfor.

Med venlig hilsen

Inge-Merete Larsen, formand for IGL

Miljøministeriet
Departementet
Cirkulær økonomi
Att.: Frederikke Marie Plum

j.nr. 2023 - 872

Sendt pr. mail til mim@mim.dk med kopi til frmap@mim.dk

Jeres ref.:

Vores ref.:

Kundenr.:

Dato: 21-12-2023

ITD's svar på supplerende høring over revideret udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

ITD, International Transport Danmark kvitterer for den supplerende høring over revideret udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage, der indleder udmøntningen af den politiske aftale om udvidet producentansvar for emballage og engangsplast.

Af det fremsendte høringsmateriale fremgår, at et udvidet producentansvar betyder, at producenter, herunder fabrikanter, importører og distributører, får ansvar for deres emballage, når den bliver til affald, og at disse derfor skal betale for affaldshåndtering. Det foreslås, at reglerne skal træde i kraft den 1. april 2024.

Som repræsentant for danske indsamlingsvirksomheder og affaldstransportører bakker ITD op om EU's og Danmarks ambition om affaldsforebyggelse og øget genanvendelse af affald. ITD støtter generelt op om en omstilling til en mere cirkulær økonomi og en klimaneutral affaldssektor, hvor affaldskurven knækkes, hvor mindre affald forbrændes og mere affald genbruges eller genanvendes, så målene i affaldsrammedirektivet nås.

ITD har dog følgende bemærkninger til høringen.

Af høringsmaterialet fremgår det, at op mod 41.000 virksomheder vil blive opfattet af reglerne, at ca. 8.000 virksomheder årligt tilgængeliggør emballage over bagatelgrænsen på 8 tons og ca. 33.000 virksomheder årligt kommer til at tilgængeliggøre emballage under bagatelgrænsen.

ITD mener, at bekendtgørelsen hurtigst muligt bør suppleres med en vejledning, som med eksempler gør det klart, om en virksomhed er omfattet af producentbegrebet eller ikke. De nuværende definitioner i bekendtgørelsen vil give anledning til tvivl i et meget stort antal virksomheder.

ITD mener, at det nøje bør overvejes, om de administrative byder som danske virksomheder nu pålægges, står mål med de miljømæssige gevinster, som reglerne skal generere.

Antallet af virksomheder, som vurderes at blive omfattet af reglerne, synes at være meget højt, og ITD foreslår derfor, at der indføres en nedre grænse for, hvornår virksomheder overhovedet omfattes af reglerne.

ITD's medlemmer, som er transport- og logistikvirksomheder, vil i et vist omfang anvende transportemballager eller tertiær emballage, dvs. emballage udformet på en sådan måde, at håndtering og transport af et antal salgseenheder eller multipak emballager gøres lettere, så skader forårsaget af fysisk håndtering eller transport kan undgås. Se definitionen i Bekendtgørelse om visse krav til emballager ([BEK nr 1271 af 06/06/2021](#)). Det kan dreje sig om træpaller, kantbeskyttere, spændestropper osv.

Selv om disse virksomheder kan gå under benævnelserne producenter, der tilgængeliggør under 8 tons emballage om året, og kan vælge at indberette færre oplysninger om de forventede tilgængeliggjorte mængder, synes reglerne alligevel at være en omkostning og administrativ byrde for erhvervet, mens de miljømæssige konsekvenser ved tilgængeliggørelse af transportemballager i disse virksomheder vurderes at være væsentlig mindre end konsekvenserne af affaldsfrembringelsen, som uundgåeligt vil opstå pga. beskadigelse af de transporterede produkter.

ITD mener derfor, at det bør vurderes, om transportemballager generelt kan undtages fra reglerne, eller om der kan indføres en nedre bagatelgrænse, så disse virksomheder undtages krav om registrering i producentregistret hos Dansk Producentansvar og til at indberette forventede tilgængeliggjorte mængder for 2024 senest 31. august 2024.

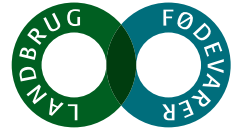
ITD står gerne til rådighed for at uddybe ovenstående.

Med venlig hilsen

ITD

Camilla Wiig
Chefkonsulent

Landbrug & Fødevarer

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Miljøministeriet
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K
mim@mim.dk
CC: frmap@mim.dk

Landbrug & Fødevarers hørings svar til udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage, J. Nr. 2023-872.

Miljøministeriet har den 19. december 2023 udsendt udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage i høring med høringsfrist den 31. januar 2024 kl. 12:00.

Landbrug & Fødevarer skal indledningsvist takke for ministeriets inddragende proces i forbindelse med udarbejdelse af bekendtgørelsen. Bekendtgørelsen har væsentlig betydning for en succesfuld implementering af producentansvaret, hvor der er behov for en effektiv, smidig og nem registrering af emballager.

Overordnede bemærkninger

Landbrug & Fødevarer skal indledningsvist opfordre Miljøministeriet til at sikre størst mulig overensstemmelse med EU's kommende emballageforordning. Landbrug & Fødevarer er opmærksom på, at forordningen ikke er færdigforhandlet, og skal derfor opfordre til, at bekendtgørelsen efter høringsfristen rettes til ift. en evt. endelig udgave af forordningen.

Proportionalitet ift. små producenter

Landbrug & Fødevarer er bekymrede for de administrative og økonomiske byrder, som bekendtgørelsen vil lægge på helt små virksomheder. Reglerne vil fx medføre, at de næsten 7.000 biavlere i Danmark – som driver en meget lille forretning på hobbyplan – vil skulle indberette og betale et gebyr på 1.000 kr. til Dansk Producentansvar. Det vil gælde, selvom de kun sælger få glas honning om året. Det vil også betyde, at helt små virksomheder, som blot sender én pakke eller ét brev om året vil være omfattet, og skal registrere og betale 1.000 kr. til Dansk Producentansvar.

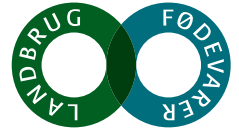
Samlet set vil der være tale om et meget stort antal virksomheder, som hver især sætter et meget begrænset antal emballager på markedet. Det er Landbrug & Fødevarers opfattelse, at der i disse tilfælde ikke er proportionalitet mellem de administrative byrder og miljøgevinsten. Der skal i den forbindelse henvises til politiske aftale (kapitel 5, 1. afsnit), hvor det fremgår, at aftaleparterne ønsker at begrænse kompleksiteten i administrationen – særligt for producenter med små mængder emballage.

For at minimere de administrative byrder foreslår Landbrug & Fødevarer – i tråd med Rådets udkast til ny emballageforordning – at der foretages en ændring i producentdefinitionen, så det for små virksomheder (såkaldte mikrovirksomheder) bliver leverandøren af emballagerne, som får indberetningspligten. Det vil betyde, at det vil være leverandøren, som fx sælger honningglas eller papkasser, der vil få indberetningspligten. Disse virksomheder vil typisk have langt større mængder emballage, og der vil dermed opnås proportionalitet mellem byrder og gevinster.

Landbrug & Fødevarer bemærker, at man i bekendtgørelsen allerede har foreslået en lignende løsning for så vidt angår serviceemballage, fx salg af engangskaffekopper til en cafe. Her er det

Landbrug & Fødevarer er erhvervsorganisation for landbruget, fødevarer- og agroindustrien. Med en eksport på over 120 milliarder kroner årligt og med 141.000 beskæftigede repræsenterer vi et af Danmarks vigtigste eksporterhverv.

Ved at nytænke og synliggøre erhvervets bidrag til samfundet sikrer vi vores medlemmer en stærk placering i Danmark og globalt.

leverandøren af engangskaffekopperne, som har ansvaret, og ikke cafeen, som fylder dem op og sælger dem.

Vejledning

Systemet betyder store ændringer for alle aktører, pålægger virksomhederne nye opgaver og indberetningsforpligtelser, foruden det økonomiske ansvar. Derfor er det centralt, at de lovgivningsmæssige rammer kommer på plads hurtigst muligt, så der er tid til at omstille, og at de er klare. Landbrug & Fødevarer skal anmode om, at Miljøministeriet i god tid supplerer bekendtgørelsen med en vejledning med konkrete eksempler, som skal gøre det let forståeligt, hvem der får producentansvaret i forskellige situationer, samt hvorledes der skal rapporteres.

Yderligere forslag til konkrete eksempler er indført i de specifikke bemærkninger nedenfor.

Informationskampagne

For at gøre de cirka 41.000 omfattede virksomheder opmærksom på systemet og de medfølgende forpligtelser, vil det kræve en betydelig informationskampagne. Derfor opfordrer Landbrug & Fødevarer kraftigt til, at Miljøministeriet hurtigst muligt igangsættes en kampagne, hvor man når ud til alle relevante danske virksomheder.

Private label

Med henvisning til de politiske forhandlinger om producentansvaret bør det tydeliggøres i efterfølgende vejledningsmateriale, at private label producenter har producentansvaret for de produkter, som de bestiller hos påfylderen. Dette i tråd med teksten i den politiske aftale, idet det er private labelproducenten som bestemmer, hvilke emballager der skal anvendes. Der henvises i øvrigt til eksemplerne i bilag 1.

Sammenhæng med egne tilbagetagningsordninger

I bekendtgørelsen reguleres mulighederne for, at producenter kan overføre deres producentansvar for indberetning til DPA til kollektive ordninger. Det bør sikres, at dette også bliver muligt i forbindelse med indberetning fra egne tilbagetagningsordninger, hvor flere virksomheder fx samarbejder om tilbagetagningen.

Specifikke bemærkninger

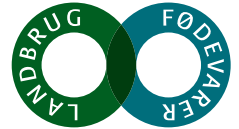
Eksempler og vejledning (§ 2)

Som indledningsvist anført, er det Landbrug & Fødevarers opfattelse, at en enkel og smidig implementering af bekendtgørelsens krav nødvendiggør konkret vejledning, herunder med eksempler, som virksomheder kan se sig selv i.

Helt konkret kan man anvende de eksempler, som er fremvist ifm. de politiske forhandlinger, jf. eksemplerne i bilag 1, herunder også oversigtsfiguren over definitionen af producent.

Dertil kommer nedenstående spørgsmål, som med fordel også kan besvares i en vejledning:

- Produkter produceret under en licensaftale giver påfylderen retten til at bruge et varemærke på en licensbasis. Er det her varemærkeindehaveren eller licensindehaveren, som har ansvaret?
- Ift. definition af hhv. husholdningsemballage og erhvervsemballage:
 - Hvordan defineres primæremballage, som sælges af detailhandlen? Efter Landbrug & Fødevarers opfattelse, bør denne type emballage defineres som husholdningsemballage, selvom meget små mængder kan ende i erhverv.

- Hvordan defineres emballage, som sælges til foodservice sektoren? Efter Landbrug & Fødevarers opfattelse, bør denne type emballage defineres som erhvervsemballage.

Indberetning ift. koncernstruktur, § 5

Det bør præciseres, eventuelt via efterfølgende vejledning, hvem der er producenten i en koncernstruktur, hvor der sælges produkter fra en række underliggende virksomheder med selvstændige cvr-numre. Det er i bekendtgørelsesteksten uklart, om det i disse tilfælde er en evt. forretningsenhed i koncernen eller om det er den producerende enhed (med selvstændigt cvr-nummer), som er ansvarlig.

For at gøre indberetningen så simpel som mulig, bør det præciseres, at det er muligt at indberette på koncernniveau.

Indberetningspligt, § 10, stk. 3

Det omtales, at hvis en emballage består af flere materialer indberettes for det materiale, som emballage hovedsageligt består af. Denne sætning kan med fordel uddybes, evt. i efterfølgende vejledningsmateriale. Som den står nu, kan man som producent forstå det således, at en drikkevarekarton fx skal indberettes som pap/papir, da kartonen indeholder mest fiber. Der bør ikke være tvivl om, at en drikkevarekarton hører under mad- og drikkevarekartonfraktionen.

Tilsyn, § 20 og 21

Miljøstyrelsen fører tilsyn med bestemmelserne i bekendtgørelsen. Landbrug & Fødevarer gør opmærksom på, at der ikke foreligger en egentlig tilsynsplan, hvorfor det er uklart hvordan og hvor ofte dette tilsyn gennemføres. Landbrug & Fødevarer henstiller til, at det bliver tydeligt hvordan Miljøstyrelsen vil gennemføre dette tilsyn samt at dette tilsyn bliver risikobaseret, således at de producenter, der er med i kollektive ordninger ikke kommer til at betale for producenter, der stiller sig uden for og ikke lever op til forpligtelserne.

På grund af den meget sene færdiggørelse af reglerne på området, bør der i den første tilsynsfase tages højde for, at mange virksomheder vil have udfordringer.

Straffebestemmelser, § 22

For at sikre incitament til at registrere sig i DPA og melde sig ind i en kollektiv ordning, bemærkes det, at det bør være tydeligt, at der vil være krav om bagudrettet betaling hvis tilsyn konstaterer, at en producent ikke har registreret sig i DPA eller ikke har indberettet oplysninger rettidigt, således at andre producenter ikke dækker affaldsbehandlingen for uregistrerede producenter. Derudover henstiller Landbrug & Fødevarer til, at man overvejer muligheden for administrative bøder.

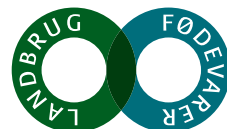
Der skal afslutningsvist henvises til høringsvar fra VANA, som Landbrug & Fødevarer støtter op om.

Såfremt der er spørgsmål eller problemstillinger, der ønskes uddybet, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Henrik Borg Kristensen
Chefkonsulent

D 33 39 46 56
M 51 67 15 49
E hbk@lf.dk

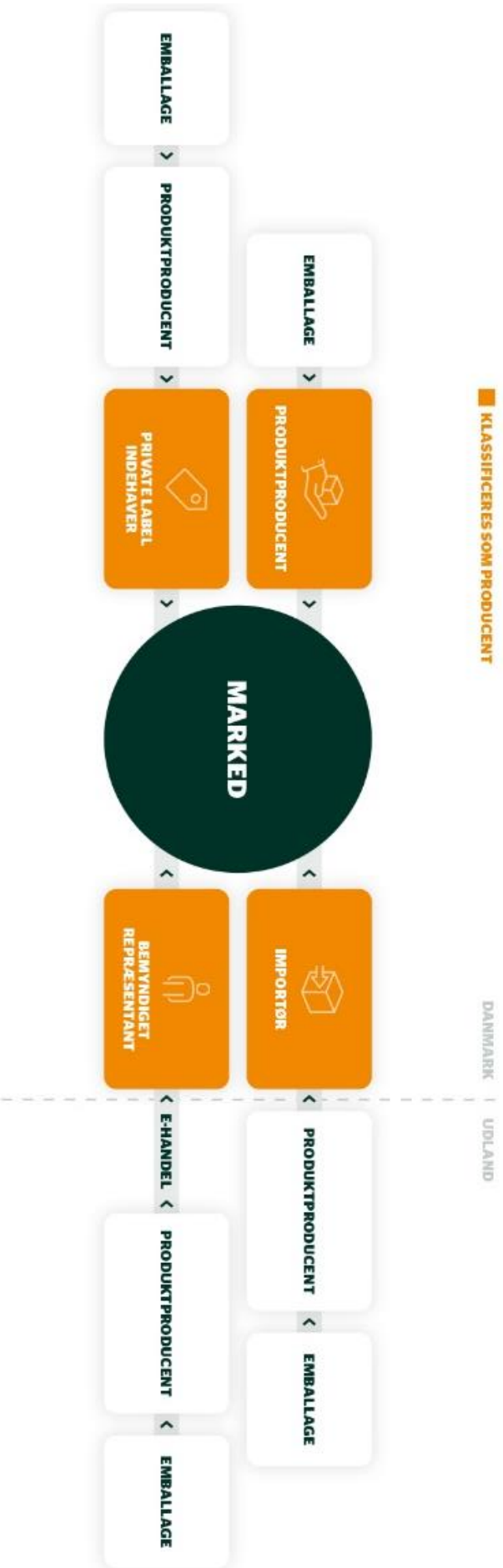
Bilag 1 - eksempler

Af nedenstående tabel fremgår eksempler på, hvilken virksomhed i værdikæden, som vil være den producentansvarlige virksomhed.

Virksomhedstype	Den producentansvarlige virksomhed (producenten)
Supermarked importerer bananer	Et supermarked bestiller bananer fra et tredjeland. Varerne er emballeret og bestilt mhp. salg i Danmark. Supermarkedet er som importør producentansvarlig for al emballage, som bananerne er pakket i.
Supermarked sælger produkt under eget varemærke	Et supermarked bestiller shampoo, som produceres og emballeres i Danmark, og sælger det under sit eget varemærke. Supermarkedet er som varemærke/private-label-indehaver producentansvarlig for shampooflasken.
Slikfabrik	<p>En slikfabrik producerer slik og emballerer dette på bestilling fra et slikmærke. Slikmærket er producentansvarlig, hvis slikket sælges under slikmærkets eget navn (varemærke/private-label).</p> <p>Såfremt slikfabrikken selv markedsfører slikket under eget varemærke/private label, vil det være slikfabrikken, som er den producentansvarlige.</p>
Udenlandsk tøjvirksomhed	En udenlandsk tøjvirksomhed sælger en skjorte direkte til slutbruger i Danmark via e-handel, som fremsendes i emballage via fragtvirksomhed. Den udenlandske tøjvirksomhed er den producentansvarlige. Tøjvirksomheden kan udpege en bemyndiget repræsentant i Danmark, som kan varetage tøjvirksomhedens producentansvarsforpligtelser.
Producent af serviceemballage	<p>En dansk virksomhed fremstiller og sælger serviceemballage i f.eks. pap til lokale pizza-restauranter. Ud over blanke "standardemballage" tilbyder virksomheden også kundetilpassede emballager, hvor pizzeriaets navn og varemærke påføres.</p> <p>Virksomheden, der fremstiller emballagerne, vil være producentansvarlig for de serviceemballage, der ikke er påført pizzeriaets navn eller varemærke. Pizzeriaet vil være producentansvarlig for emballager med pizzeriaets logo.</p>
Kaffebar	<p>En lokal kaffebar sælger to-go kaffe og kager. Disse produkter påfyldes i salgssituationen hhv. en engangskop og en bagerpose uden kaffebarens logo eller navn.</p> <p>Producenten eller importøren af engangskoppen og bagerposen er den producentansvarlige virksomhed.</p> <p>I tilfælde af, at produkterne bliver solgt i emballage med kaffebarens logo eller navn, så er kaffebar den producentansvarlige virksomhed.</p>

Definition af producent

EMBALLAGEPRODUKTION

mærkevare
LEVERANDØRERNE

Mærkevareleverandørerne

Havnegade 39
DK-1058 København

Tlf.: (+45) 33 13 92 92

Info@mldk.org

www.mldk.org

Miljøministeriet
Departementet att. Frederikke Marie Pflug
Økonomi via e-mail: mim@mim.dk
C.c.: frmap@mim.dk
J.nr. 2023-872

København den 30. januar 2024

Vedr.: Høringssvar vedrørende registrering og indberetning af emballage

MLDK takker for muligheden for at kunne afgive høringssvar.

Da MLDK gennem DagSam er medstifter af kollektivordningen VANA henviser vi vores bemærkninger til høringssvar fra VANA.

Der er MLDKs vurdering, gennem vores dialog med vores medlemmer, at der i mange virksomheder stadig hersker en vis uklarhed om producentansvaret og der er derfor behov for at der udarbejdes informationsmateriale, som kan anvendes bredt i virksomheder omfattet af producentansvaret.

MLDK ønsker ligeledes at understrege, behovet for at der snarest udarbejdes en egentlig vejledning, så producenter kan få klarhed over deres forpligtelser, specielt i de tilfælde, hvor der kan være uklarhed, hvad angår producentbegrebet.

Med venlig hilsen

Niels Jensen,
Direktør MLDK - Mærkevareleverandørerne

**TOBAKS
PRODUCENTERNE**

Miljøministeriet
Frederiksholm Kanal 26,
1220 København K

31. januar 2024

E-mail: mim@mim.dk
Kopi: frmap@mim.dk
J. nr.: 2023 - 872

**Tobaksproducenternes høringssvar til den supplerende høring
over revideret udkast til bekendtgørelse om registrering og
indberetning af emballage**

Tobaksproducenterne kvitterer hermed for muligheden for at give bemærkninger til den supplerende høring over revideret udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage.

Tobaksproducenterne repræsenterer British American Tobacco, Japan Tobacco International og Imperial Brands, der tilsammen udgør ca. 85 pct. af det danske tobaksmarked.

Først og fremmest vil Tobaksproducenterne gerne anerkende ministeriet for dets løbende orienteringer til omfattede producenter vedrørende den nationale implementering af forordningen om emballage og emballageaffald (94/62/EC). Det er positivt for producenters evne til regelefterlevelse og korrekt håndtering af de kommende krav.

Den nationale implementering af emballageforordningen er en omfattende og kompleks proces, hvor der er behov for forudsigelighed og tilstrækkelig tid til omstilling hos producenterne. Tobaksproducenterne ser frem til mere information og eventuelle vejledninger på flere områder af denne bekendtgørelse, herunder vejledning til egenkontrol samt en konkret definition af emballagers hovedkomponenter.

Derudover har Tobaksproducenterne følgende spørgsmål, som vi håber, at ministeriet vil være behjælpelig med at besvare:

Tobaksproducenterne

+45 41 87 08 21 · tmd@tobaksproducenterne.dk · www.tobaksproducenterne.dk

1. Hvad er tidsplanen for miljøgraderede bidrag? Det var branchens forståelse, at en bekendtgørelse om dette kunne forventes i indeværende år. Dog har vi fået information om, at dette muligvis først kan forventes i 2025.
2. I tillæg til overstående spørgsmål 1: Det er Tobaksproducenternes forståelse, at næste bekendtgørelse pt. forventes sendt i høring i Q2/Q3. Kan det forventes, at denne bekendtgørelse vil blive splittet op i flere bekendtgørelser?
3. Forventer ministeriet, at ikrafttrædelsen for det danske emballageansvar kan blive udskudt yderligere fra 1. juli 2025 i forbindelse med det igangværende arbejde med forordning om emballage og emballageaffald i EU-regi?

Det er Tobaksproducenternes forståelse, at en producent/virksomhed bliver producentansvarlig, såfremt denne påfører sit varemærke på en emballage. I den forbindelse vil Tobaksproducenterne gerne henlede ministeriets opmærksomhed på, at tobaksproducenter er underlagt varemærkeforbud.

Afslutningsvist vil Tobaksproducenterne henvise til sin tidligere henvendelse vedrørende spørgsmål til gebyrsatsen for det udvidede producentansvar for filtre til tobaksvarer, hvor vi efterspørger afklaring på visse forhold, der ikke er direkte relateret til denne bekendtgørelse, men til andre væsentlige dele af den nationale implementering af producentansvaret.

Tobaksproducenter ser frem til ministeriets svar og står til rådighed for eventuelle spørgsmål og kommentarer.

Med venlig hilsen,

Tine Marie Dall

Direktør, Tobaksproducenterne

Miljøministeriet
Att.: Frederikke Marie Pflug
Fremsendt til mim@mim.dk, kopi: frmap@mim.dk

Journal nr. 2023-872

Den 31. januar 2024

Hørings svar vedrørende revideret udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

VANA – Dansk Emballageansvar takker for modtagelsen af ovennævnte udkast i høring, som vi nedenfor vil fremkomme med vores bemærkninger til.

Det er positivt, at Miljøministeriet vil harmonisere den danske lovgivning med den kommende emballageforordning (forordningen). Det gentages indledningsvist, at producentansvaret medfører en stor administrativ og økonomisk byrde for producenterne, hvorfor det fortsat er afgørende, at den reviderede tidsplan ikke forsinkes, ligesom Miljøministeriet opfordres til at prioritere vejledning og informationskampagner samt udmeldinger vedrørende reglerne for sikkerhedsstillelse.

Generelle bemærkninger

Vejledning og informationskampagne

VANA opfordrer til, at Miljøstyrelsens vejledning til fortolkning af reglerne fremskyndes. Dette vil være særligt relevant ved producentdefinitionen, reglerne om egenkontrol, indberetning som koncernvirksomhed mv. og reglerne vedrørende tilsyn.

Derudover bemærkes det, at det fortsat er afgørende for implementeringen og tilslutningen, at Miljøministeriet gør de cirka 41.000 omfattede virksomheder opmærksomme på producentansvaret og de medfølgende forpligtigelser med en intensiv informationskampagne, der igangsættes hurtigt muligt.

Sikkerhedsstillelse

Det fremgår af Miljøbeskyttelsesloven, at kollektive ordninger skal stille en passende sikkerhed på vegne af de producenter, der deltager i ordningen. En sikkerhedsstillelse vil få store konsekvenser for etableringen af kollektive ordninger. VANA takker for Miljøministeriets konstruktive tilgang til dialog og afventer snarest en udmelding om form, størrelse og tidsperspektiv for en realistisk sikkerhedsstillelse, da det er afgørende for eksistensen af kollektive ordninger.

Konkrete bemærkninger

Forståelse af producentbegrebet, § 2, nr. 11, litra a-d

VANA støtter justeringen af producentdefinitionen i overensstemmelse med forordningen.

Den nuværende formulering i bekendtgørelsen vil medføre, at mange virksomheder, der anvender transportemballage til fx fremsendelse af pakker, vil blive omfattet og dermed skal registrere sig i Dansk Producentansvar. Dette er ikke i tråd med Rådets udkast til forordning.

VANA opfordrer derfor til, at producentdefinitionen harmoniseres, så der tages højde for transport- og primærproduktionsemballager på samme måde som ved service- og genbrugsemballager. Endeligt anbefaler VANA, at forordningens undtagelse for mikrovirksomheder medtages i bekendtgørelsen.

Vejledning til forståelse af producentdefinitionen er helt afgørende, hvorfor VANA efterfølgende fremsender en liste med flere eksempler, der med fordel kan fremgå af Miljøstyrelsens vejledning.

Serviceemballager og genbrugsemballager: Forestår designet, § 2, stk. 1, nr. 5, 2. punktum

Det fremgår af bekendtgørelsen, at den der *'forestår designet'* af service- og genbrugsemballager, er fabrikant, uanset, om det er i eget navn eller under eget varemærke.

På høringsmøde den 19. januar 2024, fremgik det, at betydning af *'forestår designet'* er at, det er den, der beslutter udformningen af emballagen. Hvis det er en anden end fremstilleren, skal den virksomhed være en del af selve designprocessen og stille særlige krav til udformningen af emballagen, fx kræve at en kop har særlige riller mv. Derudover fremgik det, at hyldevarer hvorpå man som producent kan få sat et navn eller vælge en farve, ikke betragtes som *'forestået designet'*.

VANA opfordrer til, at *'forestår designet'* defineres i bekendtgørelsen og bliver en del af en vejledning med en bekræftelse og konkretisering af ovenstående.

Forståelse af fjernsalg, 2, stk. 1, nr. 11, litra d

Det fremgår af nr. 11, at *"enhver fabrikant, importør eller distributør, som uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder fjernsalg, som defineret i art. 2, nr. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forbrugerrettigheder,..."*. Af litra d, fremgår endvidere at en virksomhed, der ikke er etableret i Danmark, udelukkende kan blive omfattet, hvis denne *"via fjernsalg første gang tilgængeliggjør emballage eller påfyldt emballage direkte til slutbrugere i Danmark"*

Miljøministeriet har på høringsmøde den 19. januar 2024, bekræftet, at litra d kan gælde ved både forbrugersalg og erhvervssalg. At litra d omfatter erhvervssalg medfører, at alle virksomheders udenlandske leverandører, vil skulle registreres i Dansk Producentansvar (evt. med bemyndiget repræsentant), såfremt den danske virksomhed pakker de produkter, som de importerer ud eller om, og dermed bliver slutbruger af transportemballagen.

På baggrund af henvisningen til direktiv om forbrugerrettigheder, hvori det fremgår, at fjernsalg omfatter salg mellem erhvervsdrivende og forbrugere, bør det i en vejledning tydeliggøres med eksempler, hvis litra d også omfatter salg mellem erhvervsdrivende.

Tilgængeliggørelse, § 2, nr. 15

Det fremgår af bekendtgørelsen, at tilgængeliggørelse defineres som: *"Levering af en emballage eller påfyldt emballage med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på det danske marked som led i erhvervsvirksomhed, hvad enten det sker mod eller uden vederlag"*.

Det er afgørende for placering af producentansvaret, at det tydeliggøres i en vejledning hvilke parametre, som tilgængeliggørelse vurderes ud fra, herunder om det afgørende er fakturering, indgåelse om salgsaftale mv.

Indberetning ift. koncernstruktur, licensaftaler mv.

VANA opfordrer til, at det præciseres, hvem der er producenten i en koncernstruktur, hvor der sælges produkter fra en række underliggende virksomheder med selvstændige cvr-numre. Derudover bør det præciseres, hvem der er producent ved fx licensaftaler.

For at gøre indberetningen administrerbar, bør det anføres, at det er muligt at indberette centralt så fx koncern eller kædekontor kan påtage sig registrerings- og indberetningspligten, samt at der kan indgås aftale om overdragelse af producentansvaret som del af fx licensaftaler, franchise, på vegne af udenlandske leverandører eller i koncern/kæde.

Indberetning § 10

Producenterne skal angive mængderne i kg, fordelt på kategorierne i bilag 2 og fordelt på hhv. husholdnings- og erhvervsemballage samt rest- og farligt affald.

Der kan være flere situationer, hvor det kan være uklart for producenterne, om deres emballager ender som enten husholdnings- eller erhvervsemballage, hvorfor VANA henstiller til, at dette konkretiseres med eksempler i en vejledning og suppleres med henvisning til sorteringsvejledningen.

Det er positivt, at Miljøministeriet har indskrevet i § 10, stk. 3, at en emballage, der består af flere materialer, skal indberettes for det materiale, som emballagen *hovedsageligt* består af.

Det bør dog præciseres i en vejledning, hvordan producenterne skal tolke *hovedsageligt*, herunder om det er fx vægt eller visuelt. Derudover bør det præciseres, hvordan der skal indberettes hvis komponenterne kan adskilles, fx låg og syltetøjsglas. Endeligt bør det præciseres, om det er den samlede vægt producenterne skal indberette, når emballagen består af flere materialer.

På høringsmøde den 19. januar 2024, fremgik det, at emballager, der består af materialer som ikke fremgår af bilag 2, ikke skal indberettes. VANA opfordrer ligeledes til, at dette tydeliggøres i en vejledning.

Egenkontrol § 12

Det følger af § 12, at producenterne skal føre egenkontrol med opfyldelse af indberetningskravene og at denne skal gennemføres én gang årligt. På høringsmødet den 19. januar 2024 fremgik det, at producenterne for 2024 indberetningen, skal kunne dokumentere hvordan de er nået frem til de indberettede mængder, herunder fx ved brug af budgetterede salgsmængder, forudgående år salg mv. VANA opfordrer til, at dette beskrives i en vejledning.

Tilsyn, § 20

Miljøstyrelsen fører tilsyn med bestemmelserne i bekendtgørelsen. VANA gør opmærksom på, at der os bekendt fortsat ikke foreligger en egentlig tilsynsplan. Det er derfor uklart, hvordan og hvor ofte dette tilsyn gennemføres. VANA henstiller til, at det tydeliggøres hvordan Miljøstyrelsen vil gennemføre dette tilsyn, samt at det bliver risikobaseret, så de producenter, der er med i kollektive ordninger, ikke kommer til at betale for producenter, der stiller sig uden for og ikke lever op til forpligtelserne.

På grund af den meget sene færdiggørelse af reglerne på området, bør der i den første tilsynsfase tages højde for, at mange virksomheder vil have udfordringer med de nye regler.

Dansk Producentansvars afgørelser, § 21, stk. 2

Der er ikke indskrevet en sagsbehandlingstid for Dansk Producentansvars afgørelser. VANA henstiller til, at dette indskrives, så det bliver tydeligt for producenterne, hvornår de kan forvente svar på en anmodning, ligesom der ikke bør kunne ske unødigt omgåelse ved forventning om lange sagsbehandlingstider.

Straffebestemmelser, § 22

For at sikre incitament til at registrere sig i Dansk Producentansvar og melde sig ind i en kollektiv ordning, bør det være tydeligt, at der vil være krav om bagudrettet betaling, hvis tilsyn konstaterer, at en producent ikke har registreret sig i Dansk Producentansvar eller ikke har indberettet oplysninger rettidigt, så andre producenter ikke dækker affaldsbehandlingen for uregistrerede producenter. VANA opfordrer til, at man overvejer muligheden for administrative bøder.

Bilag 1, nr. 6

Producenterne skal angive anvendt salgsmetode. Dette bør tydeliggøres med en afgrænset liste, der kan vælges ud fra eller en afkrydsning i forhold til fjernsalg.

Bilag 1, nr. 7, 2. punktum

Producenter skal angive tilknytning til kollektiv ordning pr. kategori. Dette indebærer, at producenter kan melde sig ind i flere kollektive ordninger på samme tid. VANA henleder opmærksomheden på, at dette kan medføre nogle u hensigtsmæssige konsekvenser, idet kollektive ordningers incitament til at være effektive inden for alle fraktioner svækkes.

VANA henstiller derfor til, at andet punktum slettes fra nr. 7, og erstattes med: *'Der angives én kollektiv ordning pr. virksomhed'*

Vi står naturligvis til rådighed for yderligere uddybning eller opfølgende spørgsmål.

Med venlig hilsen

Marianne Roed Jakobsen, CEO VANA og
Bestyrelsen, VANA

Karin Klitgaard, Bestyrelsesleder
Underdirektør, DI

John Wagner, Vicebestyrelsesleder
DagSam, tidl. adm. direktør for De Samvirkende Købmænd

Andreas Hastrup Clemmensen
Chefkonsulent, Dansk Erhverv

Henrik Hyltoft
Vicedirektør, Dansk Erhverv

Anette Christiansen
Miljøchef, Landbrug & Fødevarer

Jan Laustsen
International chef, Landbrug & Fødevarer

Leif Nielsen
Branchedirektør, DI Fødevarer

Niels Jensen
CEO, MLDK - Mærkevareleverandørerne